

κονομικὸν Ἐφορον, συνοδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Περίληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ κτηνότροφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου, διὰ τοιχοκολλησεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

Δήμαρχοι, οἵτινες ὅπως δηποτε ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσιν νὰ λάβωσιν ἀμέσως τὰς εἰς αὐτοὺς παρουσιασθείσας δηλώσεις, καὶ ἐπιστρέψωσι τὴν ἐτέραν αὐτῶν εἰς τὸν παρουσιάσαντα, καταδικάζονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσάκις εἴτε Ἐπαρχος, εἴτε Οἰκονομικὸς Ἐφορος, συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινες ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσωσι τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου τὸ βραδύτερον ἀπὸ ἑνα ἀπαριθμητὴν καὶ δύο ὀπλοφόρους, διοριζομένους παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ἐπαρχοῦ, ὅπου ὑπάρχει. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, τῶν ὀπλοφόρων, καὶ δύο ἢ πλεονέτερον μνηστέρων, προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων, ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχὺν, ἕως οὗ ἀποδεχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸ παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδικάζειν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου ἢ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ ὀπλοφόροι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Βίρηνοδικου, ἀροῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἄλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρω τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ δύο διὰ τοὺς ὀπλοφόρους, προκαταβαλλομένη αὐτῇ εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ὀλιγώρησιν νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, υποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡςάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, δίδεται εἰς

τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξελεύσεως αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ Ἰουνίου. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέπει τὴν ἐξελευσιν πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρχίαν μεταβάσις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν, ἂν δὲν πληρώσουν προηγουμένως τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς φόρον, ἢ ἂν δὲν δοθῇ ἀξιοχρεωσὶ ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐκάστης Ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσιν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγούστον, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς. Τὸν σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ παρόντα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὀριστικῶς ἡ ἀρμοδία Διοικητικὴ ἀρχή.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

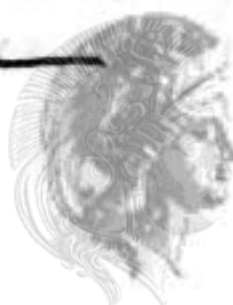
Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις ἡμετέροις Ἀνακτόροις τῇ 2 (14) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑκτῷ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ.

Ο Θ Ω Ν

(Σφρ. τοῦ Κρατ.)

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Μαΐου.

Νόμος ΑΑ'.

Ἀριθ. 40,928.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 1846.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τὰς πρώτας δύο τριμηνίας καὶ συνόδους τῶν κακουργοδικῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1846 θέλουν χρησιμεύσει οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουν συνταχθῇ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τῶν 42 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ὁρκωτῶν κριτῶν Νόμου, καὶ τὸ 44 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 48 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ὑπὸ τε τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν συγκροτηθητομένων πρὸ τῆς λήξεως τῶν δύο πρώτων συνόδων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 43 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, 43 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Donné en Notre Palais d'Athènes le 2]14 du mois d'Avril de l'ande grâce mil huit cent quarante six et de notre Règne le quatorzième.

OTHON.

J. COLETTI.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 12.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διαλύσεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἐκθέσεως τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 44—42 Ἀπριλίου λαβόντος χώραν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν κινήματος τῶν μαθητῶν αὐτῆς,

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Σχολὴν στάσις ἐνοπλος ἐκ προμελέτης ἐκ μέρους ὧν τῶν μαθητῶν ἐξαιρουμένων τῶν Γεωργίου Σούτζου καὶ Ἰωάννου Γενίσαρχου τῆς 7 κλάσεως,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐν Πειραιεὶ Στρατιωτικὴ Σχολὴ διαλύεται προσωρινῶς.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ μέχρι τοῦδε μαθηταὶ αὐτῆς ἀποπέμπονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Πρὸ τῆς εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων, ἢ συγγενῶν τῶν ἀποπομπῆς θέλει ἐπιβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνάλογος πειθαρχικὴ ποινὴ εἰς τοὺς πρώτον λαβόντας μέρος εἰς τὴν στάσιν, Ἰωάννην Βαροῦχαν, Γεώργιον Πετμεζᾶν, Δημήτριον Τζαβέλλαν, Δημήτριον Γρίβαν, Εἰσοφῶντα Μωραΐτην, Μιλτιάδην Μινῶτον, καὶ Ἰάκωβον Κώπαν, καὶ εἰς τοὺς Ἀθανάσιον Γ. Πετμεζᾶν, καὶ Περικλῆν Κυργούσιον, ἀποπειραθέντας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς στάσεως νὰ προσβάλλωσι τὸν σκοπὸν τὸν τοποθετηθέντα ἔμπροσθεν τῆς φυλακῆς τῶν ὑπὸ ἀνακριτικὴν φυλάκισιν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ θέλει σχηματισθῇ ἐκ νέου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἄρθρ. 5.

Ἐγκρίνομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ᾖναι δεκτοὶ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ

τῆς βιομηχανίας των εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ κατ' ἀρέσκειαν τὰ πράγματα καὶ κτήματά των, διὰ πωλήσεως, ἀλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου μέσου χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς περιορισμοὺς, φόρους καὶ ἐὰν ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν διὰ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ μεταφέρουν κατ' ἀρέσκειαν τὴν περιουσίαν των ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς κανέναν δασμὸν ἢ φόρον. Δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ φόρους τῶν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιβαλλομένων. Θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀπογραφὴν. Οὐδὲν δίκαιον δάνειον θέλει τοῖς ἐπιβληθῇ, καὶ τοῖς δὲ καὶ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανέναν ἄλλο βάρος, ἢ ἀπαίτησιν, ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται οἱ ἰθαγενεῖς δι' ἐκυτοῦς καὶ τὰς ἰδιοκτητίας των. Ὅσοι ἐξασκῶσι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ πλωτῆρος ἢ ναύτου ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν ἐξαίρεσθαι ἀπὸ τὴν πληρωμὴν φόρου δι' ἐκυτοῦς καὶ τὸ ἐπιτήδευμά των.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας, ὄρμους, ποταμοὺς καὶ διώρυγας τοῦ Ἀνοθέρου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ἀνοθερικὰ κενὰ ἢ μετὰ φορτίου εἰς τοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οἰουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀριζίν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των, ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, κατὰ πάντα καὶ κυρίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς εἰσπραξέως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων, τιμῶν (taux), φόρων καὶ πᾶν ἄλλο βάρος ὁποιοδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοδήποτε.

Ἄρθρ. 4.

Θέλουν εἶσθαι ἐξηρημένα εἰς τὰ ἀμοιβαία Κράτη πληρωμῆς δικαιωμάτων χωρητικότητος καὶ λιμένος α) τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα ἐξ οἰουδήποτε τόπου κενὰ, ἤθελον ὡσαύτως ἐξέλθαι κενὰ β) τὰ πλοῖα ἅτινα μεταβαίνοντα ἀπ' ἐνὸς τῶν λιμένων ἑκατέρων τῶν Βασιλείων, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἀποθέσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου των, εἴτε διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἢ συμπληρώσωσιν τὸ φορτίον των, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη τὰ ρηθέντα δικαιώματα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, παρεκτὸς ἂν καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν εἰς ἄλλα τινὰ δικαιώματα πλὴν τῶν εἰρημένων γ) τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα μὲ φορτίον εἰς τινὰ τῶν λιμένων ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξέλθαι πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πράξιν.

Δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πράξεις ἐμπορικαὶ ἢ ἐνεκα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἀποβίβασις καὶ ἢ ἐκ νέου εἰσβίβασις ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπ' ἐνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίβασις αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἢ μετεμβίβασις δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θαλασσοπλοΐαν του, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ πληρώματος δαπάναι καὶ ἡ

οὐ ἢ il leur conviendra, et ils jouiront du droit de disposer à leur gré de leurs biens et propriétés par vente, échange, donation ou testament, ou de toute autre manière, sans être assujétis à des restrictions, taxes et charges, autres ou plus graves, que celles qui sont ou seront établies par les lois et réglemens des Pays respectifs pour les indigènes. Ils pourront transférer comme bon leur semblera leurs fortunes de l' un des deux territoires dans l' autre sans qu' une taille ou taxe quelconque leur soit imposée à raison de cette translation. Et ils ne seront assujétis dans aucun cas à d' autres ni plus hauts droits ou taxes qu' à ceux auxquels sont soumis les indigènes. Ils seront exempts de toute conscription militaire ou marine; aucun emprunt forcé ne leur sera imposé et leurs personnes et leurs propriétés ne seront assujéties à aucune autre charge, réquisition ou taxe, qu' à celles dont sont passibles les personnes et les propriétés des indigènes. Ceux qui n' exercent que le métier de navigateur ou marinier sous le pavillon de l' autre Etat seront exempts de tout impôt sus leur personne et leur métier.

Art. III.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports, rades, fleuves et canaux de Hanovre, et réciproquement les bâtimens hanovriens qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports, rades, fleuves et canaux de la Grèce, de quelque lieu qu' i's viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie, quelle que soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux en tout égard et principalement en ce qui concerne les mesures de contrôle, le mode de perceptione les montant des droits, taux, impôt et toute autre charge de quelque nature ou sous quelque dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d' établissemens particuliers quelconques.

Art. IV.

Seront exemptes des droits de tonnage et de port dans les Pays respectifs: 1° les navires qui entrés sur lest de quelque lieu que ce soit, en ressortiront sur lest; 2° les navires qui passant d' un port de l' un des deux Royaumes dans un ou plusieurs autres ports du même Royaume, soit pour y déposer tout ou partie de leur cargaison, soit pour y composer, ou compléter leur chargement, justifieront avoir déjà acquitté ces droits dans le premier port où ils ont abordé, à moins, que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas; 3° les navires qui entrés avec chargement dans un port en relâche forcée en sortiront sans avoir fait aucune opération de commerce. Ne seront pas considérés comme opération de commerce le débarquement et le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire, en cas d' innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement de l' équipage et la vente des marchandises avariées qui sera per-

στώτος έτους, και ό αποδοθησόμενος φόρος, χωριστά ό έγγειος, και χωριστά ό της επικαρπίας.

‘Ο εις τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμός του φόρου, αφού υπογραφῶσιν από τὰς άνωτέρω άρχας, θεωρεΐται όριστικός, καθόσον δέν ήθελον λάβει χώραν αιτήσεις κατά τον επόμενον παράγραφον· απόσπασμα δέ αυτών πέμπεται προς τών ταμίων προς είσπραξιν του φόρου.

‘Ο δέ έγγειος φόρος και τó δικαίωμα της επικαρπίας των έν τῷ άρθρ. 13 αναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κλπ. εκτιμάται άπαξ δι’ όλον τó έτος, λαμβανομένης υπ’ όψιν της έκτασεως έκάστου κτήματος και της όλης έτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εις αυτήν των παραχθέντων, υπάρχόντων και παραχθησόμενων εντός των διαφόρων ώρων του έτους προϊόντων, και υπολογίζεται επί τη βάση ταύτη τόσο τó δέκατον, όσον και τó τυχόν όφειλόμενον δικαίωμα της επικαρπίας. Εις τον αυτόν δέ τρόπον της εκτιμήσεως υπάγονται και τὰ περιβόλια, περί των οποίων γίνεται λόγος εις τον § 4. του παρόντος άρθρου, όσάκις οι ιδιοκτήται, ή καλλιεργηταί αυτών τó απαιτήσωσιν· άλλ’ όφείλουσι νά κάμωσι την περί τούτου αίτησιν εις τον έφρον της έπαρχίας εντός τριάκοντα ήμερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος του Νόμου.

‘Ως προς την φορολογίαν των βαμβακίων και καπνών οι εκτιμηταί προσδιορίζουν όλον τó προϊόν έκάστου φυτευθέντος χωραφίου εκ πόσων οκάδων σύγκειται, έννοουμένου του καπνού δι’ όλα τὰ χέρια της συλλογής, του δέ βαμβακίου έξγαλμένου από τó καρύδι, έπομένως ό έγγειος φόρος, ως και τó δικαίωμα της επικαρπίας, θέλει αποδίδοσθαι επί τη βάση της εις τον τόπον τρεχούσης τιμής, την όποιαν προσδιορίζουν, επί μόν του καπνού κατά κοινότητα, επί δέ των βαμβακίων κατ’ έπαρχίαν, ή διοικητική και οικονομική άρχή μετά του δημάρχου έκάστου δήμου, επί τη γνωμοδοτήσει τριών ιδιοκτητών καπνοφυτείας εκ των έγκριτοτέρων και ευύποληπτοτέρων, προσλαβανομένων κατ’ έκλογήν των άνωτέρω, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τó όποιον καθίσταται εκτελεστόν.

Άρθρ. 16.

‘Ο έγγειος φόρος των ελαιών εξακριβούται, μετρούμενου του ελαίου εις τὰ ελαιοτριβεΐα, και αποδίδεται εις χρήματα προς λεπτά έπτά την οκάν, τó δέ όφειλόμενον δικαίωμα της επικαρπίας των εις τὰς διατάξεις του §. 6. του άρθρ. 1. του παρόντος νόμου υπαγομένων ελαιοδένδρων προσδιορίζεται δι’ εκτιμήσεως επί των δένδρων εις οκάδας ελαίου, και αποδίδεται παρά του καλλιεργητού προς λ. έπτά την οκάν. Κατά τον αυτόν δέ τρόπον βεβαιούται και είσπράττεται και ό έγγειος φόρος εις τὰ μέρη εκείνα, όπου δέν υπάρχουν ελαιοτριβεΐα, και ή εκπίεσις του ελαίου γίνεται κατ’ άλλον τρόπον. Αί δέ προς βρώσιν χρήσιμοι ελαΐαι ζυγίζονται ή εκτιμώνται, κατ’ εκλογήν του φορολογουμένου, όπου έναποταμιεύονται, λαμβανομένου του φόρου προς λ. 4 1/2 την οκάν.

Άρθρ. 17.

‘Η Διοικητική και Οικονομική άρχή θέλουν διορίσει άπαξ τους αναγκαίους διά την έπαρχίαν εκτιμητάς από μέρους του δημοσίου, καθώς και τους αναπληρωτάς αυτών, και προσδιορίσει τον μισθόν αυτών όχι άνωτερον των 4 δραχ. την ήμέραν.

‘Ο έπιστάτης του δημοσίου όφείλει νά κοινοποιήσῃ διά της δημοτικής άρχής την ήμέραν της έναρξεως της εκτιμήσεως, ή δέ δημοτική άρχή διακηρύττει ταύτην επί εκκλησίας την προτελευταίαν Κυριακήν, οι δέ φορολογούμενοι όφείλουν νά έχωσι

προχείρους τους εκ μέρους των εκτιμητάς, άν δέν θέλουν νά εκτιμώσιν οι ίδιοι με τους εκτιμητάς του δημοσίου· άν δέ δέν εμφανισθῇ ούτε ό φορολογούμενος ούτε ό εκτιμητής του, ό εκτιμητής του δημοσίου προβαίνει μόνος εις την εκτίμησιν, της όποιας τó αποτέλεσμα επιδίδει εις αυτόν διά της δημοτικής άρχής, και άν την τρίτην ήμέραν μετά την επίδοσιν ό φορολογούμενος δέν εμφανισθῇ και απαιτήσῃ νά επαναληφθῇ ή εκτίμησις καθίσταται όριστική. Έν άπουσία δέ του φορολογουμένου τοιχοκολάται ή εκθεσις της εκτιμήσεως εις την θύραν της οικίας του παρά της δημοτικής άρχής ενώπιον δύο μαρτύρων υπ’ ευθύνην του δημάρχου.

Τó αποτέλεσμα της εκτιμήσεως έγγράφεται άμέσως εις πρωτόκολλον, υπογεγραμμένον από όλους τους λαβόντας μέρος εις την εκτίμησιν, κατά τον διευθυνόμενον παρά του επί των Οικονομικών Υπουργείου τύπον, και τó εκ του στελέχους έκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται την αυτήν στιγμήν υπογεγραμμένον παρά του εκτιμητού εις τους φορολογουμένους. ‘Αν ό φορολογούμενος, ή ό εκτιμητής του δέν συμφωνήσῃ μετά του εκτιμητού του δημοσίου, διορίζεται, αίτήσῃ ενός των μερών, επιδιαιτητής παρά του ειρηνοδίκου, όστις δίδει τον εις τó άρθρ. 19 όρκον και αποφασίζει όριστικώς, παραδεχόμενος την έτέραν των γνώμων. Κατά του επιδιαιτού έμπορεί νά λάβῃ χώραν έξαίρεσις, κατά τὰς περί έξαίρεσεως διατάξεις της Πολ. Δικονομίας, ενώπιον του Ειρηνοδίκου.

Άρθον 18.

‘Η αντιμισθία των επιδιαιτητών, την όποιαν προσδιορίζει ή διοικητική άρχή, πληρώνεται εξ ήμισείας παρά του δημοσίου και του φορολογουμένου και δέν δύναται νά υπερβῇ τὰς έξ δραχμὰς την ήμέραν, ή όποιαν προσδιορίζεται άπαξ πρό της εκτιμήσεως.

Άρθρ. 19.

Οί ως άνωτέρω εκτιμηταί του δημοσίου, καθώς και οι τρίτοι, όρκίζονται ενώπιον του ειρηνοδίκου, όταν μέλλωσι ν’ αρχίσωσι τὰς εργασίας των, τον ακόλουθον όρκον.

« ‘Ορκίζομαι επί του ιερού ευαγγελίου νά εκτελέσω την εις έμέ εμπιστευθείσαν υπηρεσίαν με πίστιν και ευσυνειδησίαν, χωρίς νά χάρισθῶ προς βλάβην του δημοσίου εις τον φορολογούμενον, και χωρίς ν’ άδικήσω αυτόν προς όφελος του δημοσίου δι’ όποιονδήποτε λόγον.

‘Ο όρκος γίνεται επί άπλου χάρτου.

Άρθρ. 20.

Οί εις χρήματα αποδιδόμενοι φόροι θέλουν είσπραχθῇ των μόν καπνών, περιβολίων, μπουτανίων, κήπων, γεωμήλων, και των τοιούτων, την 1 ‘Οκτωβρίου, των δέ άμπέλων και βαμβακίων, την 15 Νοεμβρίου, και των ελαιοδένδρων, καθ’ ην εποχήν τó εκθλιβόμενον έλαιον μέλλει νά μετσκομισθῇ από τὰ ελαιοτριβεΐα εις τὰς οικίας, του δέ μη εκθλιβομένου εις τὰ συνήθη ελαιοτριβεΐα, ως και του φόρου των προς βρώσιν χρησίμων ελαιών, πληρώνεται κατά τó τέλος της συγκομιδής αυτών. Δέν συγχωρεΐται δέ εξαγωγή ελαίου εκ των ελαιοτριβεΐων, άνευ προηγηθείσης πληρωμής του φόρου· άλλ’ εάν τινος αί ελαΐαι εκθλιβώνται εκ διαλειμμάτων, ό φόρος πληρώνεται κατά την τελευταίαν εκθλιψιν.

Μετά την καταμέτρησιν του ελαίου ό επιτετραμμένος την είσπραξιν έγγράφει τó όλικόν ποσόν αυτού, ως και τον καταλογισθησόμενον εις χρήματα φόρον, εις τó όποιον κρατεί διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος με τὰ έν τῷ άρθρῳ 11 του παρόντος νόμου ώρισμένα.

σαν. Ἄλλ' ἕνεκα τῆς ἀποττάσεως τῆς διαχωρίζουσας ἐκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνήκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διὰ τινος λιμένος ἀποκεκλεισμένον, δὲν θέλει κυριεύσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραχθέν πρὸς τὴν φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, πικρετὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἐμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἢ καθ' ὁδόν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρος ἦτον ἀποκεκλεισμένον.

Ἄρθρ. 48.

Συμφωνεῖται μεταξύ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξακολουθήσωσι νὰ διατηρήσωσι ὑγειονομικὸν τακτικὸν σύστημα προσφέρον ὅλας τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, τὰ πλοῖα τῶν φθάνοντα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς μιᾶς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ὄντα προθυμηθεύμενα ἀπὸ ὑγειονομικῆς πιστοποίησιν, ἐκδομένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τῶν μερῶν, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιούσαν ὅτι οὐδεμία λοιμώδης νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλει ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας τῶν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον λάβει οὐδεμίαν ὑποπτον συγκοινωνίαν, καὶ δὲν ἤθελε τίποτε συμβῇ, ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ὑποπτον τὴν ὑγειονομικὴν στάσιν τῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δι' ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ πραιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του.

Ἄρθρ. 20.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέρω οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς Διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰαννουαρίου (40 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) ΠΕΤΡΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Τ. Σ.) ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ ΣΤΡΟΓΚ.

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν τῇ αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν Πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθεσamen τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν Σφραγίδα.

Hautes Parties contractantes il est stipulé qu' un bâtiment marchand appartenant à l' une d' elles et destiné pour un port bloqué, ne sera pas capturé ou condamné pour avoir essayé une première fois d' entrer dans le dit port, à moins qu' il puisse être prouvé que le dit bâtiment avoir pu et dû apprendre, avant son départ ou en route, que la place en question était en état de blocus.

Art. XVIII.

Il est convenu entre les deux Parties contractantes que, aussi longtemps qu' Elles continueront à maintenir un régime quarantenaire régulier offrant toutes les garanties que peut exiger la conservation de la santé publique, leurs bâtimens qui arriveront directement de leurs territoires respectifs et qui seraient pourvus d' un certificat de santé émané de l' autorité compétente des lieux d' où les dits bâtimens sont sortis, et assurant qu' aucune maladie pestilentielle n' existait dans ces lieux, ne seront soumis à aucune quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l' officier de santé du port où les bâtimens seraient arrivés, après cette visite il sera donné par l' autorité compétente la permission à ces bâtimens d' entrer immédiatement en libre pratique. Bien entendu toutefois que durant le voyage les bâtimens n' aient point eu de communication suspecte et qu' il ne serait rien arrivé qui pût faire suspecter leur état sanitaire.

Art. XIX.

Le présent Traité sera en vigueur pendant sept ans à partir du jour de l' échange des Ratifications et au delà de ce terme jusqu' à l' expiration de douze mois après que l' une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l' autre son intention d' en faire cesser les effets.

Art. XX.

Les Ratifications du présent Traité seront échangées à Athènes dans l' espace de trois mois à compter du jour de la signature ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Traité et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en Duplicata à Athènes le 29 Janvier (10 Février) de l' an de grâce mil huit cent quarante six.

(L. S.) PIERRE DELYANNI.

(L. S.) FREDERIC STRONG.

Nous avons agréable ratifions et confirmons le susdit Traité en tous les points et articles qu'il contient promettant de l' observer fidèlement sans y porter ou permettre qu' il y soit porté la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le present Acte de Batification et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Αί ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεροι φόρου.

Αἱ δὲ μνηστικῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμένοι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθεισῶν πέρυσιν ὁριστικῶν δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαίρειται τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς ἀ. ποιότητος, ἥτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5 αἱ ὅποιαι θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου § 9. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοὶ, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν ἢ ἐὰν ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ᾔναι ἀκριβοῦς ἢ ἐὰν ἀμπελοὶ, οὗτοι εἰσέτι ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας:

α. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ᾔναι ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἀμπελὸς τῶν, τὴν ὁροθεσίαν τῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτῆμα ᾔναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δὴλωσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιτρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β. Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσιν νὰ κάμωσι χωριστὴν δὴλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὖξοντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐν περιλήψει ἐγγράφεσθαι αἱ δηλώσεις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δὴλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἀμπελὸν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοἰδιόκτητον ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὅποια ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοὶ ἐδήλωθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ᾔναι ἀκριβεῖς· ὅσας δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδήλωθη ἀμπελὸς τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ ὡς ἰδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἀμπελοὶ ᾔναι ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοἰδιόκτητοι.

ς) Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς

πέρυσιν ὁριστικὰς κατασταθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ) Τὰ ἐξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσας τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἐξοδα ᾔναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὅσας δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

η) Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρόνουν πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ) Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα α) τῶν παραλειφθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων β) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 5. καὶ γ) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρόνουςι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸ ὅποιον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια ἤθελεν καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ §. 6', τοῦ ἄρθρ. 4 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844 καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἢ ἔκτασις εἰς Βασ. στρέμματα, ἢ ἐτήσια αὐτοῦ πρόσοδος τοῦ ἐνε-

Νόμος ΛΣΤ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κορφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψέλων ἢ κορινθίων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κορφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως.

β) Αἱ δηλώσεις αὗται, συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθητόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δ' ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) Ἐκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθητόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κορφίνια ἢ κυψέλαι κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὐρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δὴλῶσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἑσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κορινθίων ἢ κυψέλων δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις εἴτε Ἐπαρχος εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινες ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κορφίνια ἢ κυψέλας τῶν ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητῆν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος, προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ

πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληρθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἡ ἔκθεσις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμερομίσια ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλ' εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγώρηται νὰ δηλώτῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κορφίνια ἢ κυψέλας του, ἡ δηλώσει αὐτὰ ἑλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον· τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡςάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου γίνεται τὴν 4 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντίς πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΛΖ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ κατάστημα τῆς Τιρύνθου καὶ τοῦ ἱπποφορβείου μετὰ τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἰσχύῃ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ.

Δυνάμει τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου Βασ. Διατάγματος, προσκαλεῖ εἰς δημόσιον συναγωνισμόν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ σπουδάσωσι δημοσίᾳ δαπάνῃ τὴν ναυπηγικὴν, διὰ νὰ διδάξωσιν κύτῃν, μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδόν των.

Ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀναλάβωσι τὸν προκείμενον ἀγῶνα ἄρχεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τὴν 15 τοῦ ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θέλων νὰ σπουδάσῃ τὴν ναυπηγικὴν, κατὰ τὰ ἐν τῷ βασιλικῷ διατάγματι ὀριζόμενα προσκαλεῖται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον τὴν αἴτησίν του πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συναγωνισμοῦ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ σπουδάσωσι τὴν ναυπηγικὴν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν ἀναπτυσσομένην ἐν τῷ ἡμετέρῳ Βασιλείῳ πᾶσαν ναυτικὴν τέχνην, καὶ θέλοντες νὰ συντελέσωμε εἰς τοῦτο πάσῃ δυνάμει, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τάδε.

1) Θέλει ἐκπαιδευθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ναυτικὰ παιδευτήρια, διὰ νὰ σπουδάῃ ἐκεῖ τὴν ναυπηγικὴν εἰς εὐφυῆς νεανίας, Ἑλλήν ἰθαγενῆς, διαγωγῆς χρηστῆς, νεώτερος δὲ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν.

2) Εἰς τὸν νεανίαν τοῦτον θέλουσιν ἀπὸ τοῦ δημοσίου χορηγῆθαι, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ διακόσιαι δραχμαὶ κατὰ

μῆνα· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει σημειοῦ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

γ) Διὰ ν' ἀποσταλῇ ὁ ναυτικὸς αὐτὸς σπουδαστὴς εἰς τὴν Εὐρώπην πρέπει ν' ἀριστεύσῃ ἐν συναγωνισμῷ δημοσίῳ, καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι καλῶς ἐπίσταται τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ τοῦλάχιστον τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἀλγέβρας εἰς τὴν γεωμετρίαν.

δ) Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν θέλουσιν ἀπαρτίσει ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, πλοίαρχος γ'. τάξεως Γ. Ζωχιός, καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐνταῦθα γυμνασίου Ν. Βάφας καὶ Γ. Οἰκονομίδης.

ε) Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ναυτικὸς σπουδαστὴς, πρὶν ἢ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποσταλῇ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει διδάξει εἰς τὸ ναυτικὸν σχολεῖον τέσσαρα κατὰ συνέχειαν ἔτη τὴν ναυπηγικὴν, προσέτι δὲ ὅτι θέλει ἀποτίσει τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσίου δαπανηθησόμενα, ἐὰν ἐπανελθὼν οἴκαδε ἀρνηθῇ νὰ μεταδώσῃ ὅσα δημοσίῳ ἀναλώμασιν ἐξέμαθεν, ἢ ἐὰν ἐν Εὐρώπῃ διατρίβων δὲν ἀποδείξῃ τὴν πρέπουσαν χρηστὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀοκνον ἐπιμέλειαν· περὶ τούτων δὲ θέλει δώσει ἐγγυητὴν ἀξιοχρεων.

ς) Καθ' ἐξαμηνίαν ὁ εἰρημένος ναυτικὸς σπουδαστὴς ὀφείλει νὰ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἀποχρώσας ἀποδείξεις τῆς τε ἀγωγῆς καὶ τῶν εἰς τὴν τέχνην προσόδων του.

Ὁ ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ναυστάθμου βασιλικοῦ καὶ θαλασσίου τοῦ κράτους ὁρμητηρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες νὰ λάβωμεν ὀριστικὰ καὶ μόνιμα περὶ τοῦ κατάρτισμοῦ τῆς θαλασσίας ἡμῶν δυνάμεως μέτρα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ διατάττομεν τάδε.

Α'. Ναύσταθμος βασιλικὸς καὶ θαλάσσιον τοῦ Κράτους ὁρμητήριο ὀρίζεται ὁ ἐν Πόρῳ λιμὴν.

Β'. Ὁ ἡμετέρος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός παραγγέλλεται

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀναβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρίας, Ῥοστὰν καὶ συντροφίας περὶ συστάσεως δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Λιβούρνου, Μερίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Δαρδανελίων,

Θεωροῦντες ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δὲν περιέχουν οὐδὲν ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὑπὲρ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς μὲν τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν τὸ συνταχθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκείνου, ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα σχέδιον ταχυδρομικῆς συμβάσεως συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 16 καθὼς καὶ τὸν προσαρτώμενον πίνακα τῶν συγκοινωνιῶν. Εἰς δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν, καὶ μετὰ τὴν πλήρη παραδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συμβάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παρὰ τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος συναινέσεως.

2 Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἑνὸς ἢ πλειότερων ὅρων τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἡμεῖς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θεωρήσαντες τὴν Ταχυδρομικὴν σύμβασιν τὴν ὑπογράψαν ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ε. ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σκούφου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν, ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐφοδιασμένου ὡσαύτως μὲ τ' ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, ἢ ὅποια

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846.)

σύμβασιν ἀρχίζει ἐκ τῶν λέξεων. « Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τελειώνει ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν. »

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα δι' οὗ εἵμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν πλήρη παραδοχὴν αὐτῆς θεωρήσαντες ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ σύμβασιν αὕτη ἐπεψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένης δι' ἐκείνης ἣτις θέλει σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστὰν καὶ συντροφίας. Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1846.

Ἀσθενοῦντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ

(Τ. Σ.)

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐν Μασσαλίᾳ

Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος, Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κύριος Ἰούλιος Ῥοστὰν, ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐκ Μασσαλίας, ἔχων τὴν ἐντολὴν νὰ συστήσῃ μίαν δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος συγκοινωνίαν δις τοῦ μηνὸς (ἐξαίρεσει δυνάμει ἀνωτέρας) μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Λιβούρνου, Μερίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Δαρδανελίων· θέλει εἶσθαι ὅμως ἐλευθέρα νὰ τροποποιήσῃ κατόπιν τὸ ἡμεροδρόμιον τοῦτο, εἴτ' ἐν μέρει εἴτε καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὴν δις τοῦ μηνὸς συγκοινωνίαν, ἐξαίρεσει ἀνωτέρας δυνάμει, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σύρου καὶ ἄλλην μεταξὺ Σύρου καὶ Τουρκίας, διὰ νὰ ἀπολαύῃ τὰ ὠφέλη, δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰ ὅποια χορηγεῖ εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἑταιρία Ῥοστὰν ἤθελεν ἀφαιρῆσαι ἐν τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω μερῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Άρθρον 4.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀντιτίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 46 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ὑπουργὸς **Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 46 Ἰουλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ἰουλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἐπισυνημμένος εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα κανονισμὸς, περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐκ καταγωγῆς Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων, πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐγκρίνεται παρ' ἡμῶν μετὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 8 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοῦλάχιστον δις τοῦ μηνός· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογιζόνται πλήρεις ὡσὰν προσκληθέντων προσηκόντως ὅλων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μελῶν, παρευρίσκονται τὰ ἑπτὰ ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις των λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Τὸ ἄρθρον 9, τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ οἰκισταὶ σκέπτονται ἐν γένει περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ, ἰδίως δὲ ἡ σύσκεψις καὶ ἀπόφασις τῶν οἰκιστῶν ἀπαιτεῖται ὡσὰν πρόκειται.

α) Περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν. β) περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων πόρων δι' ἐκουσίων συνδρομῶν ἢ δωρημάτων. γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμόν τόπου δ) περὶ ἀνεγέρσεως τῶν προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἡ λέξις, ἡ ἀλλογενούς, καὶ προσέτι τὰ ἐξῆς: «οἱ οἰκισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παύσωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ παραμελήσεως τῶν καθόντων των.»

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον 16 ἐξαλείφεται ἡ ἐξῆς περικοπὴ «καὶ τῇ ἐγγυήσῃ ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἐκάστου κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος, καὶ προστίθενται τὰ ἐφεξῆς «οἱ συνοικισταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώσωσι δι' ὑποχρεωτικῶν συνεισφορῶν τὸ ποσὸν τῶν δανείων καθόσον δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τοῦτο ἡ ὑποθήκη καὶ λοιπὴ περιουσία τῆς κοινότητος.

Τὸ ἄρθρον 20 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

Καθίσταται ἑτησίᾳ πανηγυρὶς τὴν 24 Μαΐου εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μετὰ δικόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρῶα ἔθιμα, ἀφοῦ προηγηθῇ ἑκθεσις περὶ τῆς γενομένης χρηματικῆς διαχειρήσεως καὶ περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῶν οἰκιστῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Περὶ τῆς πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνήκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν.

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 ἐξαλείφονται.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς **Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Ἀριθ. 21 παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΑΘΗΝΑΙ, 20 Αὐγούστου

Ν Ο Μ Ο Σ Μ Γ'.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑποχόντων Νόμων, Κανόνων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

πώλησις βεβλαμμένων εμπορευμάτων, ήτις θέλει επιτρέπεσθαι μετά την εξόφλησιν των τελών και δικαιωμάτων και την τήρησιν των τύπων, των επιβαλλομένων υπό των τελωνιακών Νόμων.

Άρθρ. 5.

Φθάνοντες οι ύπηκοοι εκάτερων των ύψηλών συνομολογουσών Δυνάμεων με τα πλοία των εις μίαν των εις την έτεραν άνηκουσών αυτών μη προθέμενοι δέ να εισέλθωσιν εις τον λιμένα, ή εισελθόντες, μη προθέμενοι να αποβιβάσωσιν ουδέν μέρος του φορτίου των, θέλουν εισθαι ελεύθεροι να απέρχωνται και εξακολουθώσι το ταξείδιόν των χωρίς να υποβληθώσιν εις άλλα δικαιώματα, φόρους ή βάρη οποιαδήποτε ένεκα του σκάφους ή του φορτίου, είμη εις τα κατά τάς αυτάς περιπτώσεις επιβαλλόμενα εις τα έγχώρια πλοία.

Έννοείται δέ ότι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε και με τους άρρρόντας την ναυτιλίαν και τα φρούρια ή τους λιμένας ένθα ήθελον προσορμισθῇ κανονισμούς και διατάγματα έχοντα ή μέλλοντα να λάβωσιν ισχύν διά τα έγχώρια πλοία, και ότι θέλει εισθαι επιτετραμμένον εις τους επί των Υγειονομείων και Τελωνείων να επισκέπτονται τα πλοία ταῦτα, να μένουν έντός αυτών και να λαμβάνουν και άλλας προφυλάξεις, όποτι ήθελον κριθῇ αναγκαίαι διά την διατήρησιν της δημοσίας υγείας του τόπου και διά να προληφθῇ πάσα παράνομος έμπορία εφόσον μένουν τα πλοία εις την περιφέρειαν της δικαιοδοσίας των.

Άρθρ. 6.

Συμφωνείται, ότι τα πλοία εκάτερης των συνομολογουσών Δυνάμεων, έμβάντα εις τους λιμένας της άλλης, δύνανται να περιορισθώσιν εις το να αποβιβάσωσιν έν μέρος μόνον του φορτίου των, καθόσον ο πλοίαρχος ή ο ιδιοκτήτης ήθελον επιθυμήσει, και να απέρχωνται ελεύθερως με το λοιπόν άφοῦ πληρώσωσι μόνον επί του αποβιβάσθέντος εις την γην μέρος του φορτίου, τα δικαιώματα, φόρους και βάρη με τα όποια επιβαρύνονται αι πραγματείαι, ήτις εξόφλησις θέλει βεβαιουῦσθαι καθόν τρόπον όρίζεται υπό των Νόμων και των διαταγμάτων των άμοιβαίων Έπικρατειών. Δέν θέλει επιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμή διά το μέρος του φορτίου, το όποιον μένει εις το πλοίον απερχόμενον, και μεθ' ου δύναται να διευθύνῃ τον πλοῦν του εις έτερον ή έτέρους λιμένας της αυτης Έπικρατείας, και να διαθέσῃ εκεί το λοιπόν του όλου φορτίου του άν σύγκηται από είδη, των όποιων ή εισαγωγή επιτρέπεται, πληρώνον τα δικαιώματα, τα όποια εκεί εισίν εφαρμостέα, ή δύναται και να απέλθῃ εις όποιανδήποτε άλλην Έπικράτειαν. Έννοείται μ' όλα ταῦτα, ότι τα δικαιώματα, φόροι ή βάρη οποιαδήποτε, επιβαλλόμενα ή επιβληθησόμενα εις τα σκάφη αυτά θέλουν εξοφλεῖσθαι εις τον λιμένα, όπου το πρώτον προσωρμίσθησαν, σύμφωνα με την 6. διάταξιν του δ'. άρθρου.

Άρθρ. 7.

Πάν ό,τι δύναται έννόμως να εισαχθῇ εις το Βασίλειον εκάτερης των ύψηλών συμολογουσών Δυνάμεων, ή να εξαχθῇ εκ του αυτού Βασιλείου δι' έγχωρίων πλοίων, δύναται επίσης να εισαχθῇ και εξαχθῇ διά των πλοίων της έτερας συνομολογούσης Δυνάμεως εξ όποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εξ οίουδήποτε τόπου και άν ήθελε προέρχεσθαι το φορτίον των και οίσοδήποτε ήθελεν εισθαι ο προσδιορισμός των, χωρίς να υποβάλληται εις άλλα ή ανώτερα δικαιώματα ή βάρη όποιουδήποτε είδους ή όνομασίας επιβαλλόμενα έν όνόματι ή προς όφελος της Κυβερνή-

mise après l'acquittement des droits, charges et formalités établies par les lois de douane.

Art. V.

Les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes arrivant avec leurs bâtimens à l'autre,, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage sans payer d'autre droits, impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la cargaison, que ceux perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas.

Bien entendu cependant qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places et ports dans lesquels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux et qu'il sera permis aux officiers de santé et de douane de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions qui pourraient être jugées nécessaires pour la conservation de la santé publique dans le pays, et pour prévenir tout commerce illicite pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Art. VI.

Il est convenu que les bâtimens de l'une des Hautes Parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste après n'avoir payé que pour la partie mise à terre, les droits, impôts et charges dont les marchandises sont grévées et dont l'acquittement sera attesté de la manière prescrite par les lois et ordonnances des pays respectifs. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils abordent selon la stipulation 2e du IV article.

Art. VII.

Tout ce qui pourra être légalement importé dans le Royaume de l'une des Hautes Parties contractantes ou exporté du même Royaume par bâtimens nationaux, pourra également y être importé ou exporté par les bâtimens de l'autre de quelque lieu qu'ils viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, ou quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation ou l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀρξίσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας ἐκανονίσθησαν εἰς τὸν προηγουμένον εἰς τὴν προῦσαν σύμβασιν πίνακα· ἀλλ' οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ γενῇ, ἂν προηγουμένης εἰδικοποιήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἀμοιβαίως συναινέσεως.

Ἄρθρ. 3.

Τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας καταρτιστὸς καὶ ἐφοπιστὸς διατήρησις καὶ πᾶν ἄλλο δι' αὐτὰ ἐξοδον, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καθὼς χρησιμεύουν εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπηρεσίαν, ὡς πολεμικά, καὶ μέλουν χαίρει ἐντελὴ ἀτελείαν παντός δικαιώματος ναυτιλίας.

Οἱ πρὸς χρῆσιν των γαιάνθρακες, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἤδη ἐναποταμιευμένων εἰς Σύρον, ὡς ἐγγιστα τετρακοσίων τόνων, ἐξαιρουμένη τῆς πληρωμῆς τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τοῦ τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἄλλου τινὸς εἰς πάντα λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ ἑταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία ἤθελε θεωρησθαι ἀναγκαῖον νὰ ἐναποταμιεύῃ αὐτούς.

Οὐδεμία Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τ' ἀτμόπλοια ταῦτα ἀπὸ τῶν εἰδικῶν προορισμῶν των, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν καὶ γρούπων. Τὰ μνησθέντα ἀτμόπλοια, φέροντα ἱατρὸν, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν ἀρξίν καὶ ἀναχώρησιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται τὰ πολεμικά πλοῖα τῶν φίλων Δυνάμεων.

Τὰ μνησθέντα ἀνωτέρω προνόμια ἀτελείας, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰ γεγονότα ταξείδια τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ταύτης, πρὸ τῆς παραδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφία δύνανται νὰ ἐπιβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἶδη καὶ ὕλας ἀργυρὰς καὶ χρυσὰς πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντός ἔθνους μὲ τὰ πρός ἰδίαν των χρῆσιν φορέματα καὶ πράγματα, συμμορφουμένων πάντοτε τῶν πλοιαρχῶν μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων, καὶ τῆς ἀτυνομίας τῶν λιμένων, τοὺς ἀφορώντας τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγματειῶν.

Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤθελε συμφωνηθῇ νὰ προτορμίζωνται μετὰ ταῦτα τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας εἰς τινὰ ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὰς μνησθείσας εἰς τὸ παρὸν ἀρθρον πράξεις.

Ἄρθρ. 6.

Κλεισθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ

συντροφίας καὶ ἐκείνης τοῦ Αὐστρ. Λόυδ, διὰ τῆς ὁποίας αἱ δύο διευθύνσεις δύνανται νὰ παραδίδουν ἀμοιβαίως πραγματείας καὶ ἐπιβάτας, ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα διαμετακομιστικὴ πράξις μεταξὺ των εἶναι ἐλευθέρη πάσης πληρωμῆς παντός δικαιώματος· ἂν τὰ ἀτμόπλοια τῶν δύο ἐταιριῶν, τὰ ὑπηρετοῦντα τὰς διαφορὰς γραμμὰς, ἤθελον συναντηθῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, δύνανται νὰ πλησιάσουν διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὰς ἀνταλλαγὰς των· εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν αἱ δι' ἀνταλλαγὴν πραγματείας καὶ γρούποι θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν δικαιώματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς· εἰς ἰδιαιτέρον μέρος, ἀνήκον εἴτε εἰς τὴν πρακτορίαν τοῦ Αὐστρ. Λόυδ, εἴτε εἰς τὴν ἑταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μετεβίσεως, πάντοτε ὅμως αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Κατὰ τὰς συμφωνηθείσας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον βάρσεις, θέλουν γίνεσθαι ἐπίσης αἱ τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἐργασίαι μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν ἑταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία τὴν μετακόμισιν τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς φακέλλους ἐσχαλισμένους μεταξὺ Σύρου, Μεσσήνης, Λιθόρνου, Μασσαλίας, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀντιπάλιν.

Οἱ φάκελλοι θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν ἑταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία, ἥτις θέλει δίδει ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἑταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται ἀπληρωτὶ ὅλας τὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστολάς καὶ φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, οἵτινες θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τῆς προσορμίσσεως τῶν ἀτμοκινήτων.

Ἡ πρακτορία τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας θέλει παραδίδει τὰς ἀνταποκρίσεις, ὅσα φθάνουσιν τὰ ἀτμοκίνητα, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον, τὸ ὅποιον δίδει τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 10.

Θέλει πληρόνεσθαι, ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, διαπόντιον δικαίωμα δύο φράγκα διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν βάρους καθαρῷ διὰ τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, παραδοθέντας ἢ ληφθέντας, εἴτε στελλομένους, εἴτε προερχομένους ἐκ Μασσαλίας, Λιθόρνου, καὶ Μεσσήνης· καὶ ἐν φράγκον διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν βάρους καθαρῷ διὰ τοὺς φακέλλους τῶν ἀνταποκρίσεων, παραδοθέντας ἢ ληφθέντας καὶ στελλομένους εἴτε προερχομένους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Δαρδανελίων καὶ Σμύρνης.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ τέλη τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγράμ-

καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις διὰ τῶν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ΚΗ', 4 Ἰουνίου ΛΘ'. 14 Αὐγούστου ε. ε. ΜΓ'. καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσσηρηθέντων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων, καὶ τοὺς παραγράφους τῶν εἰδικῶν ἐνὸς ἐκάστου πίνακος, ὡς ἐφεξῆς:

Εἰς τὸ δημόσιον χρέος.

Τόκους καὶ χρεωλύσια τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου	δρ. 3,835,473:58
Προμηθείας καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ	" 50,376:42
Τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους	" 4,466:66
Συντάξεις	" 407,453:42
Βασιλικὴν χορήγησιν	" 4,000,000:—
Ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτ. σωμάτων	" 559,988:4

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.

Τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	δρ. 359,854:—
Τῆς Δικαιοσύνης	" 896,140:74
Τῶν Ἐσωτερικῶν	" 4,774,859:44
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαίδ.	" 888,114:96
Τῶν Στρατιωτικῶν	" 4,428,340:37
Τῶν Ναυτικῶν	" 4,434,544:12
Τῶν Οἰκονομικῶν	" 448,964:48

Εἰς τὰ ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων

Εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς καὶ τὰ ἔκτακτα ἐξόδα

Τὸ ὅλον δρ. 47,845,248:82

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐξόδα μόνον ἐκείνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἀναπληρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν μὴ διατεθέντων εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δ' ὁποιοῦδήποτε εἰδικοῦ πόρου νὰ αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων ἐπομένως ἐὰν κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενων, πωληθῶσι τὸ τμήμα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσodon καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχου-

σαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1846 διὰ δημοσίων ἔργων καὶ βοηθήματα συμφωνηθεισῶν ποσοτήτων ἔμειναν ἀπραγματοποίητοι ἐντὸς τοῦ ἔτους θεωροῦνται ὡς πιστώσεις ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1846

Ἄρθρ. 7.

Τὰ περὶ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ περὶ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐτήσιας οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ὀρισμένα ἐν τοῖς ἄρθρ. 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 Νόμου θέλουν ἐνεργηθῇ ὁμοίως καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1846.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ!

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1846!

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΗ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθῆται ἡ εἴς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Αριθ. 6 παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 7.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Ἀπριλίου

Νόμος ΚΗ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τριτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς πατρίδος ἀποθανόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες καθήκον ὀφειλῆς καὶ δικαιοσύνης τὸ νὰ τελεῖται κατ' ἔτος μνημόστυνον ὅλων τῶν ἀποθανόντων ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος Ἑλλήνων τε καὶ Φιλελλήνων καὶ νὰ ἐκφωνῇται λόγος ἐπιτάφιος εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἀρμοδίᾳ πρὸς τοῦτο ἡμέρα εἶναι ἡ 25 Μαρ-

τίου, καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποσεῖσαν τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ἐδράξατο τὰ ὄπλα πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους θέλει τελεῖσθαι μνημόστυνον ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, καὶ ἐπιτάφιος λόγος θέλει ἐκφωνεῖσθαι εἰς τιμὴν τῆς μνήμης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς τόπον τῆς τελετῆς τοῦ μνημοσύνου προσδιορίζομεν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τὸ μέρος, ὅπου ἐνεσταφίσθησαν τὰ ὅστ' αὐτοῦ αὐτοῦ Καλαῖς καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὰ περίεξ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἡρώϊκως πεσόντων.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὰ Ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ 8

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Ἀπριλίου

Νόμος ΚΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1845 ΙΕ'. Νόμος περὶ δημοτικῶν φόρων, θέλει διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ 1846 ἔτους μετὰ τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

Α'. Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐμπεριλαμβανομένους δήμους προστίθεται καὶ ὁ τῆς Σκιάθου καὶ ὁ τοῦ Πανόρμου.

Β'. Τὰ ἄρθρα 12, 14 καὶ 15 τροπολογοῦνται ὡς ἐφεξῆς.

« Οἱ ἄμειστοι δημοτικοὶ φόροι, ὅτε ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν εἰσπράττονται σινάμα μετὰ τῶν ἀντιστοιχούντων φόρων τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως, ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ δήμους, ἢ δὲ εἶναι δυνατόν νὰ εἰσπραχθῶσι, καὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες δημοτικοὶ συγχρόνως μετὰ τοὺς δημοσίους καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἢ μέτρησις, ἢ ἐκτίμησις, ἢ ἐξελέγξις καὶ ἢ εἰσπραξις αὐτῶν γίνεται διὰ τῶν ἀμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Γ'. Τὸ ἄρθρον 13 τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, βαλκανοκικιδίων, τῆς μετὰ τῆς τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ προνοκοκίου λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σάκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Κερκυρῆς, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐκτὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0 0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ 25 0 0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 24.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐλλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν πυλὸν βρεγμένην σταφίδαν, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐν ἐννατημῶριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφασίν του.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσιν νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 26.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδικὰ αὐτομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνεῖου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινοῦ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 σημειωμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἀνευ ἀναβολῆς ὡςκύντως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 27.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑρετῶν ἐνδὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρτίσεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεσθαι ἡ ἐξαγωγὴ.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 28.

Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδαν, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρεῖου ἐγγυήσεως ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον, καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλκανοκικιδόθεντων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπὸ κεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἀνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττομένον εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κένν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα.

Ἐγγειος φόρος	Δραχ.	4:40
Τελωνιακὸν δικαίωμα		56

β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον

Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἐγγειος φόρος	"	4: 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60

γ.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγειος φόρος

"	3:	
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν, καὶ

Τριγωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος	"	2:
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60

Ἐπὶ τῶν Κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν

φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ		25
τὴν ὀκάν, καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα		6

Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος

"	40	
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν		6

Ἄρθρ. 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλκανοκικιδίων θέλουσιν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19]34 Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 31.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλκανοκικιδόθεντων, ἐξαγορευμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 29 στοιχ. γ' καὶ δ'. ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2:50]00 κατ' ὀκάν, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλιῶν ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται, λαμβάνεται πρὸς λ. 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμρότερα 6 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω, τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μετὰ ξην, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν οικονομικὸν ἐφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, εἴθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκων, ἢ κίβωτιων, τὸ βῆρος

τρεις Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως·
τέσσαρες Γραφεῖς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως· καὶ
δύο Κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 40.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν
σύγκειται ἀπὸ

τέσσαρες Τμηματάρχαι·
δέκα Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως·
δέκα Γραφεῖς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως, καὶ
δύο Κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 41.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ

δύο τμηματάρχαι
τρεις Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως·
τρεις γραφεῖς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως, καὶ
δύο κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 42.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,
συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, σύγκειται ἀπὸ

πέντε Τμηματάρχαι
δώδεκα Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως·
δεκαπέντε Γραφεῖς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως καὶ
τρεις κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 43.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτι-
κῶν σύγκειται ἀπὸ

τέσσαρες Τμηματάρχαι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Λογιστηρίου.

*Ἐνα ἀρχιῤατῶν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι
ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοδύναμοι στρατιωτικοί ὑπάλληλοι.

*Ἐνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ·

δεκαεξὶ ἀξιωματικούς καὶ οἰκονομικούς καὶ ὑγειονομικούς
ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.

*Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι ἀξιωματικοί ἢ ἰσοδύνα-
μοι στρατιωτικοί ὑπάλληλοι.

τρεις ἑτέρους πολιτικούς ὑπαλλήλους μὲ βᾶθμὸν Γραμ-
ματέως·

*Ἀμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται, θέλουσι διορισθῆ καὶ εἰς
αὐτάς κατώτεροι ἀξιωματικοί ἢ στρατιωτικοί ὑπάλληλοι.

δώδεκα ὑπαξιωματικούς ἢ στρατιώτας ἀντὶ Γραφέων καὶ
βοηθῶν, καὶ δύο κλητῆρας·

*Ἀρθρ. 44.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν
σύγκειται ἀπὸ

ἓνα Τμηματάρχην·
δύο ἀξιωματικούς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαιρέσιν αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις
δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι καὶ ἀπὸ πολιτικούς ὑπαλλήλους.

ἓνα φροντιστὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ·

ἓνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ
δύο Γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 45.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων, διο-
ρίζεται εἰς Γραμματεῖς τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βᾶθμὸν

ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α' τάξεως, καὶ δύο κλητῆρας· ὁ Γραμ-
ματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

*Ἀρθρ. 46.

Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις προ-
διορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου κατὰ μῆνα . . .	Δραχ.	4,200
Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ	"	800
Ὁ τοῦ Γεν. Γραμματέως	"	400
Ὁ τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως	"	300
" Β'	"	250
Ὁ τοῦ Γραμματέως Α'	"	200
" Β'	"	160
Ὁ τοῦ Γραφέως Α'	"	100
" Β'	"	80
" Γ'	"	60

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολου-
θοῦς ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ὁ τοῦ Κλητῆρος Α'	Δραχ.	60
" Β'	"	50

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ στρα-
τιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ
Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν, εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ
βαθμοῦ των.

Οἱ δὲ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυ-
τικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσ-
θιον ἀναλόγως τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματι-
κοὶ ἢ στρατιῶται προσλαβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐ-
νεργείᾳ Στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαίαν ἀμοιβὴν οὐχὶ ἀνωτέραν
τῶν 30 δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 47.

Ἡ διάρρησις τῆς Ἑσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς
καὶ ἡ ἀρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς
ὑπαλλήλων, θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ
θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

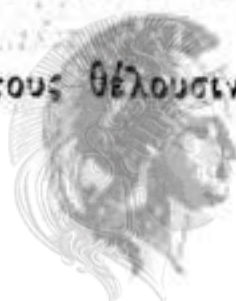
*Ἀρθρ. 18.

*Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργι-
κοῦ Συμβούλου καὶ Ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας διοργανισθῇ καὶ διορισθῇ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ παρόντος Νόμου.

*Ἀρθρ. 19.

*Ὅλοι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν
ἀπὸ 3]45 Ἀπριλίου 1833 καὶ ἐπομένων Διαταγμάτων ἀκυ-
ροῦνται.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους θέλουσιν ἐκτελέσει τὸν

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β'. Δικαιώματα ἐπιεικείας

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὧν τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἶδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅσα τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιέργησαν ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ διοικητοῦς με ἐγκρίσιν, ἢ ἀνεῦ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφωτεύθησαν με ἀδείαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐκκρίσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, με ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνεῦ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτης ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειονόμον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλαν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώταις, θέλουν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3. 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετὴ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 3 (45) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὁρισμέναις προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθούσαν χρήσιν, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν εἰς λήξιν ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχες, καὶ ἐκποιήσις ἀνελόγου μέρους τῶν παραχρησθέντων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν.

α) τὰ ἄγρια.

β) τὸ στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιέργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὅποιονδήποτε χρῆσιν τοῦ.

γ) ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς καὶ ἀμπελώνας.

δ) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀσταλόγον,

ε) Ὁ λιναρόσπορος, καναδόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος.

ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγειονόμον φόρον.

ζ) Ἡ ῥόδη καὶ ὁ βίκος ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

η) Ὁ ἐγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ἰδιοκτήτου χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων.

Ἄρθρ. 6.

Ἰδικίτερος Νόμος κανονίζει τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδιῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διελύσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1846 θέλουν εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως προσωπικόν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίν, ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνη καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκονται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς εἰς τ' ἀλώνια, τοῦ κοπνίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσσεως, καὶ ἀποσφραγίσσεως τῶν ἀλώνων, μεχριστοῦ εἰσπράξεως τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου φόρου, καὶ ἀποθέσεως αὐτοῦ εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἄλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιέργουν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγρούς συνάμα ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως, νὰ λάβωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδείαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ αὐτοί· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν· ἀλλ' οἱ καλλιέργουντες ἀγρούς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν εἶναι ὑποχρεωτοὶ νὰ θερίζωσι πρῶτον τοὺς καρποὺς τῆς μιᾶς, καὶ εἴτα τῆς ἄλλης κατηγορίας.

Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλώνων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐν ὧς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψῃ ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφραγίσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποῦνδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μετρίπλουν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέλαβον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων τῶν.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων διατάξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπραξέως παρὰ τοῦ δημάρχου ἀστυνόμου, ἢ παρέρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχονται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ

διαμετακομίσεως ἐλάττωσιν, ἐπιστροφὴν ἢ ἄλλην χάριν ἀπορῶσαν τὰ δικαιώματα ἢ τὰς αὐτὰς ἀμοιβάς, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει ὠφελείας τοιαύτας ὥστε, ὑπολογιζομένης ἐπίσης τῆς θυσίας, τὴν ὁποῖαν αἱ ζητούμεναι παραχωρήσεις ἤθελον ἐπιφέρει εἰς τὰ συνομολογούντα Μέρη, ἡ συμφωνία ἥτις ἤθελε γείναι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, νὰ ᾖ διὰ τὸ ἐν Μέρους σχετικῶς πρὸς τὴν διὰ τὸ ἕτερον Μέρος μέλλουσιν ὡς ἐκ τούτου νὰ προκύβῃ ὠφελειαν, τοσοῦτον ἐπωρελῇ ὅσον εἶναι διὰ τὸ πρῶτον Μέρος ἡ συμφωνία, τὴν ὁποῖαν ἔκαμε μετὰ τῆς περὶ τῆς ὁλόγου ἐτέρας τρίτης Ἐπικρατείας σχετικῶς ὡσαύτως πρὸς τὴν ὠφελειαν, τὴν ὁποῖαν ἡ ἐπικράτεια αὕτη ἀπολαμβάνει ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 43.

Ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὰς ἀπὸ μέρους τοῦ ἢ ἀπὸ μέρους Ἑταιριῶν ἢ Πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, γινόμενας ἀγοράς ἢ πωλήσεις, οὐδεμίαν προτίμησιν εἰς τὰ προϊόντα ἄλλης τινοῦ Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους τοῦ ἐτέρου τῶν συνομολογούντων Μερῶν, μήτε εἰς τὰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πλοίων ἢ διὰ τῶν ἄλλῃ τινοῦ Ἐπικρατείας εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου συνομολογούντος Μέρους εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων.

Ἄρθρ. 44.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύνανται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας Γενικοῦ Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν. Οἱ Προξένοι ὁποιαδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσι, τακτικῶς διορισθέντες ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις τῶν, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει, διὰ τε ἐαυτοῦ καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, προνόμια ἴσα μετὰ τοῦ τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Οἱ εἰρημέντοι Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες δύνανται νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγυρῶν ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας τῶν. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημέντους δραπετὰς ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων, ἢ τῶν Ναυτολογίων (rôles d'équipage), ἢ δι' ἐτέρων ἐπιστήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπῆκοοι τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπεταί, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων. Δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσι εἰς τὰς δημοσίας φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοῦ, διὰ νὰ πεμφθῶσι εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμπθῶσι εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς τῶν, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ δραπετής τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἂν κρατῇται διὰ χρῆν, ἡμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ μεχρὶ τοῦ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

diminution, remboursement ou autre faveur par rapport aux droits ou les mêmes primes, qu' en assurant des avantages tels que, en tenant compte aussi des sacrifices que ces concessions réclamées occasionneraient aux Parties contractantes, l'arrangement à conclure serait pour l'une d'Elles, en comparaison du profit qui en résulterait pour l'autre, aussi avantageux qu'est à la première l'arrangement qu'elle a conclu avec le pays tiers en question, en comparaison également du profit que ce dernier en retire.

Art. XIII.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats et ventes ou dans ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agents, agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux produits d'un autre pays sur ceux de la même espèce de l'autre Partie contractante, ni aux importations ou exportations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites par les bâtimens de l'autre Partie contractante.

Art. XIV.

Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir dans ses ports et places de commerce des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions. Ces Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment només par leur Gouvernement respectif et après avoir obtenu l'Exequatur de celui dans le territoire duquel ils doivent résider, jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des Nations les plus favorisées.

Les dits Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays, et ils s'adresseront à cet effet aux tribunaux, juges et officiers compétens et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres des navires ou rôles d'équipages, ou par d'autres documens officiels que tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée l'extradition des déserteurs ne sera pas refusée, pourvu qu'ils ne soient point sujets du pays où ils ont déserté.

De tels déserteurs, dès qu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires, et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la requisition et aux frais de ceux qui les reclament pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient ou à d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, il seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit ou être arrêté à cause

παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕλαστον ἀνήκει, δημοσιευθεῖ-
νον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, ΚΙΤΣΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Νόμος ΛΔ'.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν
τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ
ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου εἰς λογαριασ-
μὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴν ὑπερβαίνοντα
τὸ ἐκτελεσθέν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ
τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέ-
λεσιν τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρυσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Ἰουνίου

Νόμος ΛΕ'.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερυσίας
διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συμπληρω-
ματικὴ πίστωση τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1845
ἐπὶ τῶν ἐπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων.

α). Κεφάλαιον Δ'. ἄρθρ. 4.

Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδα Κα-
κουργειοδικείων

δρ. {

700—

β). Κεφάλαιον Ζ'. ἄρθρ. 4.

Διατροφή ὑποδίκων 5,000—

γ). Κεφάλαιον Η'. ἄρθρ. 4.

Ἀποζημιώσεις μαρτύρων 44,538:56

Τὸ ὅλον δραχμαὶ τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδας
δικασίας τριάκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ τεσσα-
ράκοντα ἑξήκοντα { 47238:46

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτρεπομένη ποσότης αὕτη θέλει προστεθῇ εἰς τὰ διὰ τοῦ
Νόμου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων 5 Νοεμβρίου 1845 ψη-
φισθέντα πρὸς τῶν αὐτῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ θέλει ἀ-
παρτίξει μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέ-
σει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' Ἡμῶν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἰσχύῃ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς
Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1846.

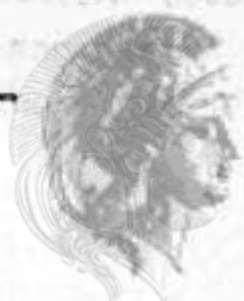
Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

« ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, ἀνήκει εἰς
 » τοὺς κληρονόμους τοῦ ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης
 » καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ πᾶσα πράξις ἀφορώσα
 » συμβολαίων τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἄκυρος. »

« Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσύχως καὶ ἄνευ τινὸς πομ-
 » πῆς διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰμπορεῖ δὲ καὶ κατ' ἐγκρισιν τῆς
 » ἰδίας ἀρχῆς καὶ νὰ παραδοθῇ ζητηθὲν εἰς χεῖρας τῶν συγ-
 » γενῶν διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μὲ ἄκραν σιγὴν.

Ἄρθρ. 2.

« Ἡ διάταξις τοῦ § 4 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται
 » καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου κατα-
 » δικασθέντας εἰς θάνατον. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
 ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
 τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
 σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 19.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Ἰουλίου

Νόμος ΜΑ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμε-
 νος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται
 εἰς 842.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δῆμους
 τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀρμυρίων διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ
 βᾶσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθε-
 ται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ } Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
 Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
 σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ περιθάλψεως τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Μεσσηνίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρι πέντε χιλιάδων κοιλῶν σίτου
 ἐθνικοῦ καὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπὸρων
 καὶ ἀποδεδειγμένως παθουσῶν ἐκ τῶν συμβάντων σεισμῶν
 οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς ἐκάστην τῶν παθουσῶν τούτων οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῇ
 ἑκατὸν μέχρι διακοσίων ὀκτάδων σίτου, καὶ πεντήκοντα μέχρι
 ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν των.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει συνεργήσῃ ἵνα δοθῇ δάνειον πρὸς τὸν
 αὐτὸν σκοπὸν μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημά-
 των ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας
 κατοίκων παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν
 τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουν διδεσθαι τριακόσiai μέχρι
 δύο χιλιάδων δραχμῶν, εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς
 ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανεισθητομένων παθόντων
 κατοίκων δοθησομένας εἰς τὴν Τράπεζαν ἀσφαλείας πρὸς ἐξό-
 φλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου, ἀνὰ τυχὸν οἱ δανεισθη-
 σόμενοι δὲν ᾔθελον φανῇ ἐμπρόθεστοι εἰς τὰς πληρωμάς. Ἡ
 ἐγγύησις αὕτη μὴ ὅλον τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν Τράπε-
 ζαν νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούν-
 των μέσων.

αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, ὅταν ὁ τόπος, ἔλθῃ μεταφέρεται, ἢ νὰ παρήλθῃ, εἰς δὲ τὸν ἔσθρον, ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποῖαν ἀπόδειξιν ὀφείλει, ἐν τὸς ἐνὸς μηνὸς, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔσθρον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἄλλ' ἐάν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔσθρον τὴν ῥηθείσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ μετακομίζων, ὅσας δὲ εἶναι ἐφοδιασμένοι μὲ δηλωτικόν, ἢ ὅσας ἢ μετακομιζομένη μετὰ τῆς κοινῆς, εἶναι ποσότητες ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινόμενης.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ προνοικοκίου προσδιορίζεται εἰς 4 4]2 δραχμὴν τὴν ὁλὴν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά 90.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ριζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 4. τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2, 40.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ κανταρίου.

δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 4.

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὁ αὐτῶς πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ θάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καὶ σύκων ἔσθον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμῆσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 17, 18, καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ εἰσπραττῇ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἢ λιγίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 34 καὶ 32 ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὁκταπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὅριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημῆριον τοῦ ὧς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀναγκλύσαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, σύκων, ἐλαιῶν, βαλανοκιθίων, μωρεῶν κλπ. ἀν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἢ εἰσπραττῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμης.

Ἄρθρ. 40.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 40]00, καὶ εἰσπραττῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοκίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιούται καὶ εἰσπραττῇ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 45]00.

Ὅτις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα θέλει ὑποκύβῃ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινὰς.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττῇ καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινος φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διαταρᾶς, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπραττῇ τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 43.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναρμολομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίαις τοῖς μετρηταῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρηταῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἵτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθότιον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ταμεῖου.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 40—50 δρ. νὰ προτείνωσιν αὐτορμήτως τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρ. 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτη-

« Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς εἶδη παρὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεαι καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστου δήλου παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

« Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, προηγουμένων τῶν περὶ τούτου πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον.

« Αἱ γινόμεναι εἰσπράξεις παρὰ τῶν ταμιῶν καὶ τελωνῶν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους εἰσπράκτορας τῶν δήμων κατὰ μῆνα ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου

Νόμος Α'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὀρκωδοσίας τῶν πολιτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι οἱ ἐνήλικες Ἕλληνες οἱ ἰθαγενεῖς ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας θέλουν δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

« Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδότως τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα. »

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ὅρκος θέλει δοθῇ ἐντὸς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀνηκόντος ἱερέως· θέλει δὲ ἀναγνωσθῇ μεγάλη τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐ-

παναληφθῇ αὐτολεξεῖ ἀπὸ τοῦ ὀρκιζομένου· ἐὰν δὲ ὁ ὀρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει ὑπογραφομένη παρὰ τῆς παρευρεθείσης δημοτικῆς ἀρχῆς· καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως· ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἄλλην γνωστὴν θρησκείαν παρὰ τὴν χριστιανικὴν, θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τὸν εἰθισμένον εἰς αὐτοὺς τρόπον τοῦ ὅρκου.

Οἱ μὴ παρευρεθέντες εἰς τὸν δῆμόν των ὀρκίζονται εἰς τὸν δῆμον ὅπου ἂν τύχῃσι παρεπιδημοῦντες.

Ἄρθρ. 3.

Περὶ τῆς ὀρκωμοσίας θέλουν συνταχθῇ διπλᾶ πρωτόκολλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει πεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐκάστου δήμου. Διὰ τοῦ ὀρκιζομένου εἰς ἄλλον δῆμον θέλει πέμπεσθαι ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὀρκωμοσίας εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ὀρκιθεὶς.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες θέλουν ὀρκισθῇ ἐνώπιον τῶν προξενικῶν ἢ πρεσβευτικῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν πρωτοκόλλων τὸ μὲν θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει διευθύνει ἀποσπάσματα εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, τὸ δὲ θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἐκεῖσε ἀρχεῖα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐκάστοτε ἡλικιούμενοι Ἕλληνες θέλουν ὀρκίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τύπον, καὶ τὰ πρωτόκολλα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 6.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι οὐδὲ τοῦ διορίζεσθαι εἰς δημόσιον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν δώσῃ προηγουμένως τὸν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὅρκον.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης ὀρκωμοσίας εἰς ἕκαστον δῆμον τὴν πρώτην ἢ δευτέραν κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ὁποῖου θέλει δημοσιευθῇ ὁ παρὼν νόμος.

Ὁμοίως θέλουν ἐνεργήσῃ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλληνικαὶ ἀρχαί.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ ὀρκισθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ὀρκωμοσίας ὑπάλληλον ἀπόδειξιν περὶ τούτου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

εισάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν· χαρίζεται ὡσαύτως πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ 25 χιλιάδων ὀκτάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν ὅποιον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῇ εἰς τὸ κατάστημά του 30 (τριακοντα) νέους ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἀνὰ τρεῖς ἀφ' ἑκάστου νομοῦ, καὶ διδάξῃ αὐτοὺς χωρὶς ἀπαίτησιν ἐξόδων διατροφῆς καὶ διδάκτρα, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν τῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκομένους μαθητὰς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφ' οὗ γείνη ἡ ἐναρξίς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσιν πρὸς χρῆσιν ἰδίαν, ἢ ἄλλων, μηχανὰς βαμβακοκλωστικὰς, ὅσας θέλει συστήσῃ ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινός, οὔτε ἐργάζονται μὲ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐντὸς δὶώ ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δανείου, τοῦ ὑδρομύλου, καὶ λοιπῶν κτημάτων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίας νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Ἀριθ. 26, καὶ 27 παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Νοεμβρίου

Νόμος ΑΔ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέσῃ τὴν ποσότητα δραχμ. 54,129:84 κατὰ συμπληρωτικὴν πίστωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους.

Ἐπὶ τοῦ Γ' Μέρους.

Γενικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου : . : . δρ. 6,524:78

Ἐπὶ τοῦ Δ' Μέρους.

Ἐξόδα Διοικήσεως, ἐπιστάσις καὶ εἰσπρά-

ξως φόρων καὶ δικαιομάτων . . . " 44,874:93

Ἐπὶ τοῦ Ε' Μέρους.

Διάφοροι πληρωμαὶ καὶ ἑκτακτὰ ἐξόδα " 2,730:40

Τὸ ὅλον ὁμοῦ δρ. 54,129:84.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτρεπομένη αὕτη ποσότης ὡς συμπληροῦσα τὰ ἐξόδα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1845 ἔτος θέλει προστεθῇ εἰς τ' ἀνήκοντα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 περὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

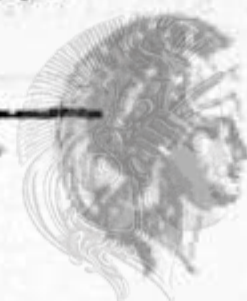
Ὁ Ὑπουργός Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

να δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Ἡμῶν διάταγμα· θέλει δὲ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλων πρὸς Ἡμᾶς ὅσον ἔνεστι τάχιον τὸ περὶ κατασκευῆς ναυστάθμου καὶ ὀρμητηρίου νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Σεπτεμβρίου

43425

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ληψοδοτικῶν σχέσεων τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1844 Νόμου, περὶ συστάσεως ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπόπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐμβαίνει ἡ Τράπεζα εἰς ληψοδοτικὰς σχέσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν νὰ ἐμβαίνει εἰς σχέσεις ἀμοιβαίας ληψοδοτικὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς, διὰ συναλλαγμάτων ἢ ἄλλως, καθόσον τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς ὑπαγορεύωσιν ἀναγκαίαν τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἀρκεσθῇ ἐξαιρετικῶς εἰς μίαν μόνην ὑπογραφήν, ὡς αἰεὶ πρόκειται περὶ τοιαύτης ληψοδοτικῆς σχέσεως μετὰ τῶν ἐξῆς διασημοτέρων ἀτόμων τραπεζητικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἰκιῶν. Μετὰ τοῦ ἱππότη Κ. Ἐυνάρδου, μετὰ τοῦ Κυρίου Ῥοσχίλδ, μετὰ τοῦ Κυρίου Σίνα, μετὰ τοῦ Γαβριήλ Ὀδιέρ καὶ Σ. καὶ μετὰ τοῦ ἐν Μονάχῳ Κυρίου Εἰχτῆλ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ὀκτωβρίου

Νόμος ΜΓ'.

Ν Ο Μ Ο Σ

περὶ συστάσεως βαμβάκοκλωστικοῦ καταστήματος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἀποδοθησόμενον εἰς τὸ δημόσιον διὰ χρεωλυσίου εἰς δέκα ἐτητίας ἴσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων θέλει ἀρχίσῃ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἀρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σκράβιλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος καὶ περίξ αὐτοῦ 80 (ὀγδοήκοντα) στρέμματα γῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρειπωμένου Παλαιοπύργου, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸν Π. Φωτεινὸν κατ' ἐκτίμησιν διὰ ν' ἀνεγείρῃ κατὰ τὴν τῆς βαμβάκοκλωστικῆς, καὶ καλλιέργῃ εἰς τὰς γαίας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύωσι τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐπὶ δώδεκα ἔτη πρὸς ἄλλον σκοπὸν, καὶ ἂν ποτὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύτῃ ἡ προσδιορισμένη χρῆσις τῶν θέλων ἐπανέρχῃσθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιτροφεμένου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν ἀναοὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἐξόδα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐργολάβος ᾔθελεν ὑποχρεωθῇ ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του νὰ μεταφέρει τὸ κατὰ τὴν εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, οὐχὶ ὁμοῦ νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἐπὶ δωδεκαετίαν, καὶ ὀφείλει νὰ ἐπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις, ἡ πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβάκιου ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου, τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρείπιο τοῦ Παλαιοπύργου, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ πληρῇ τὸν τόκον πέντε τοῖς ἑκατὸν, τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργήσῃ διὰ χρεωλυσίου κατὰ τὰς αἰ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προθεσμίας διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτου ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν.

Ἀρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος ἀξία μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν τὰς ὁποίας θέλει

τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδῶσαι τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 15.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγῆσαι, ἢ ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην, ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγήσῃ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγῆσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν προσφερθῇ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλουν τοῖς χορηγήσῃ δικαστήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς Κυρίου αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς Ἐπιρόπους των, ἢ καὶ εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, τὸν ἐδρεύοντα εἰς τὸν Νομόν ἢ τὴν Ἐπαρχίαν, ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον, ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ἐπὶ τῶν ναυαγιαίρεσεων ἐργολαβίαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ὧς ἤθελε προσφέρεισθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγύριων πλοίων. Ἄλλως τε ἐκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαὶ αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαριετῶν πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τινὰ δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν ἢ πώλησιν εἰς τὸν τόπον, ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Ἐπειὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγή ἤθελεν εἶσθαι ἀπηγορευμένη, πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ νέου, ἐκτὸς μόνον ἂν εἶχον ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ. Εἰς πᾶσαν ἐν τούτῳ περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανέν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου, συμφωνοῦν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ὅλην τῶν νομῶν τὴν αὐστηρότητα πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν.

Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἐκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, ἅμα ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ ταυτότης τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πράγμα εὑρίσκειται εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρ. 17.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετὰ τινος Δυνάμεως, Ἔθνους ἢ Ἐπικρατείας, οἱ ὑπηκοοὶ τοῦ ἐτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν των μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων, πλὴν τοῦ ἐμπορίου τῶν εἰδῶν, ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου, καὶ πλὴν τοῦ μετὰ τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκημένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν

de dettes, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le Tribunal, nanti de l'affaire, aura rendu la sentence et que celle ci ait reçu son exécution.

Art. XV.

Dans le cas ou quelque bâtiment des sujets de l'une des Hautes Parties contractantes aura échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute l'aide ou assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger; elles seront traitées à l'égal des nationaux et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. Les batimens et les marchandises naufragés ou leur produit, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs, ou bien à leur Consul résidant dans le département ou province où le naufrage a eu lieu, si la réclamation est faite dans le délai d'un an et un jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les batimens nationaux dans le même cas; et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans les mêmes cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernements respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujétis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation ou le débit dans le pays où le naufrage a eu lieu.

Ceux de ces articles dont l'importation serait prohibée devront être réexportés, à moins qu'ils n'aient été exportés du Royaume, et que dans ce cas l'identité en soit établie. En tout cas les agrès d'un navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Art. XVI.

Si Majesté le Roi de Grèce et Sa Majesté le Roi de Hanovre conviennent d'appliquer l'entière rigueur des lois contre les personnes connues d'être pirates et contre tous les individus résidant dans leurs Etats qui seraient convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des Hautes Parties contractantes que les pirates prendraient et conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires, ou s'ils étaient absents à leur consul aussitôt que l'identité de la propriété sera prouvée. Et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers.

Art. XVII.

Si l'une des Hautes Parties contractantes était en guerre avec quelque Puissance, Nation ou Etat, il sera libre aux sujets de l'autre de continuer leur commerce et navigation avec les mêmes Etats, excepté le commerce des articles généralement considérés comme contrebande de guerre, et celui qui se ferait avec les villes ou ports effectivement bloqués ou assiégés par mer ou par terre.

Yù toutefois l'éloignement des Pays respectifs des deux

πραξίς κατὰ τὸ 1847 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων ἐκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1846 ὑπολογίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια πεντακοσία, ἑβδομήκοντα τρεῖς χιλιάδας, πεντακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς ἀριθ. 14, 573 580. Προτίθενται δὲ καὶ αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν δραχμῶν καὶ πενήκοντα ὀκτὼ λεπτῶν ἀριθ. 3,835,473: 58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα παρῶνται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ἐπομένης χρήσεως ἐν εἰδικῇ κεφαλαίᾳ ἐπιγραφομένῳ α ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

Ἄρθρ. 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1816 Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις· τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσαι πᾶς ὑπάλληλος· εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30 καὶ 31 [παρελείφθησαν]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΜΘ'.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας Ῥοστὰν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑρξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστὰν Ἐπιτρόπου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 30 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1846 καὶ ἀφορῶσα τὴν δι' ἀτμοπλοίων σύστασιν ταχυδρομικῆς γραμμῆς διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐγκρίνεται. Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν εἴτε πρὸς βίρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς· ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προτάρταται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

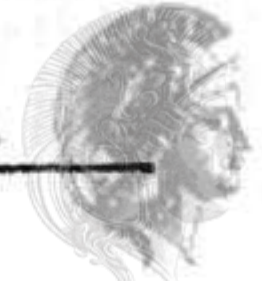
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

άνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου ὅτι εἶναι ἐθνικόν

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων.

Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρώτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶς, τοῦ διμήνου (μαρτιάκου), τῆς συκαλέως (βρύνης), τῆς βρώμης, τοῦ κυλίνου, τοῦ γλυκανίσου, τοῦ συσαμίου τῶν ὀσπρίων κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρώτων συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, φασουλίου κλπ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ἀνάδας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμποκίων εἰς τοὺς δήμους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφευγμένη παρότης εἶναι μικρά, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἡ δὲ ἐκτίμησις αὐτὴ ἀπόκειται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχον, Οἰκονομικὸν Ἐφόρον καὶ Δήμαρχον, οἱ ὅποιοι διὰ πράξεώς των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἀλωνίων, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἴκειου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλείοντον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἀλωνιζομένους καρπούς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ εἶδος εἶναι εἰς χάρος των ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τοῦ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς χάρος τῶν ἀμελητάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκατουμένους καρπούς, ἂν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἂν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρύνωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ ἐξοσὶ τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δήμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρποί, ὑποχρεωτικῶς χρηθεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαίουσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ δημάρχου,

ἢ τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾖσι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀπορροῖται ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 44.

Μετὰ τὴν κοταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐπιστάτης σημαιοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλοτύπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων, ἐγγειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ᾖ ἀγράμματος, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὐρίσκεται ἱερεὺς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἀρὰ δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἡ μετακίμνις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὁπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δένυπόκειται εἰς τὴν πληρωλὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 42.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 40—400, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὅσῃς ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξακουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποστανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βρυθαιῶν, γρυσιδίων, κρομμύων, γεωμήλων, καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίων ἐλαίων κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικόν ὡς ἐφεξῆς:

τῶν τῆς α' ποιότητος ἀμπέλων.	Δρ.	5
» β'.	»	4
» γ'.	»	3
» δ'.	»	2
» ε'.	»	1
» ς'.	»	:50

Θέλονται θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοι

α' ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάσῃ εἰς δραχμὰς 50 κατὰ στρέμμα.

β' ποιότητος	»	40	»	»
γ'.	»	30	»	»
δ'.	»	20	»	»
ε'.	»	40	»	»
ς'.	»	5	»	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ ἐξοσὶ τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου,

Νόμος ΜΕ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διορισμοῦ βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις διορίζεται ἀνὰ εἰς βοηθός, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν εἶσθαι·

α) Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρώσωσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἐφορειῶν, προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας δηλαδὴ ἀσθενείας ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας·

β) Ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς εἰς τὴν ἐφορείαν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας ἢ ἄλλως πως κωλυομένους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν βοηθῶν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Οἱ παρὰ τοῖς α. τάξεως βοηθοί, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 400 κατὰ μῆνα.

Οἱ παρὰ τοῖς β. τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 75.

Οἱ παρὰ τοῖς γ. τάξεως, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως γ. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 60.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΤ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν·

2. Τμηματάρχαι β. τάξεως.

3. Ὑπουργικοὶ γραμματεῖς α. καὶ β. τάξεως.

3. Γραφεῖς α. τάξεως.

6. Γραφεῖς β. τάξεως.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 29.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Νοεμβρίου

Νόμος ΜΖ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Τὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δρ. 17,845,248:52 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχορηγήθησαν

τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς, οἱ μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν στάσιν πρῶτον μαθηταὶ Γεώργιος Σουτζὸς καὶ Ἰωάννης Γενίσαρλῆς, καὶ οἱ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11—12 Ἀπριλίου δι' ἀδείας ἀπόντες ἐκ τῆς Σχολῆς μαθηταί.

Ἄρθρ. 6.

Δὲν δύνανται ν' ἀνακαταχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ ὡς ἀνωτέρω λαβόντες πρῶτοι μέρος εἰς τὴν στάσιν Ἰωάννης Βαρούχας, Γεώργιος Πετμεζᾶς, Δημήτριος Τζαβέλλας, Δημήτριος Γρίβας, Ξενοφὼν Μωραΐτης, Μιλτιάδης Μηνώτος καὶ Ἰάκωβος Κώπας.

Ἄρθρ. 7.

Ἐπίσης δὲν θέλουσιν ἀνακαταχθῆ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ Παντολέον Γεωργαντᾶς καὶ Ἐμμανουὴλ Βουδούρης διὰ τὴν αἰσχρὰν διαγωγὴν των.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Διδακταλίας θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνη μέχρι νεωτέρων περὶ ἐκάστου ὁρισμῶν τὸν μισθὸν ἐνεργείας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως ἐνὸς ἐκάστου, παυομένης τῆς χορηγίας παντὸς ἐπιμισθίου ἢ ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ὁ Ἡμέτερος τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τὴν 16 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. ΤΣΑΒΕΛΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13 (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἰουνίου

Νόμος ΔΓ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

α) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

β) Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

γ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ε) Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ς) Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

ζ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκάστου Ὑπουργείου προίσταται εἷς Ὑπουργός· δύναται μ' ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλείοτε-ρα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαιρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

ἓνα Γενικὸν Γραμματέα.

Τμηματάρχας Α' καὶ Β' τάξεως.

Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως.

Γραφεῖς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως· καὶ

Κλητῆρας Α' καὶ Β' τάξεως.

Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἐνὸς τῶν τμηματάρχων, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἀναδέχεται αὐτός.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ Κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθῃ ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ, εἰμὴ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, εἰς ἣν διορίζει Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρετήσῃ τοῦλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἱκανώτερος, ἡλικιώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθοὶ ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἱκανότητος, ἢ δὲν φανῶσι κατὰλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπ' ἄλλων.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ

τρεῖς Τμηματάρχας.

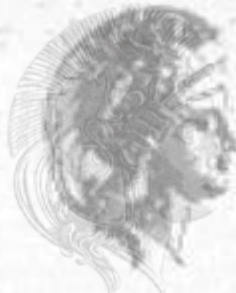
τρεῖς Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως.

τρεῖς ἀκολούθους· καὶ

δύο Κλητῆρας.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ ἓνα Τμηματάρχην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 5.

1846

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Ἀριθ. 1, 2, 3, καὶ 4 παρελείφθησαν.)

Νόμος ΚΖ΄.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1846 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1846 ἔτος κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

- α) Διὰ τὰς αἰγας καὶ πρόβατα λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλὴν.
- β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.
- γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. μίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου.

- α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θυλάζουσι, εἴτε μὴ.
- γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουδάλια.
- δ) Ἀνὰ εἰς οἰκόσιτος χοῖρος διὰ πάσων οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσ-
(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

πραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τοῦ ὧ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἢ ὅπου τοιαῦται ἀρχαὶ δὲν ἐδρεύωσι, διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων εἰσπρακτόρων. Ἡ φροντίς δὲ πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐκ τῶν φόρων χρημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν.

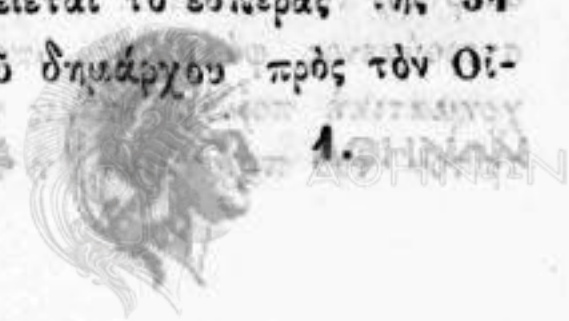
Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἐξῆς.

α) Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶά του, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως κατὰ γένος, οἶον, αἰγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους, κτλ., τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὕρισκονται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βουσκῦ. —Τοῦτ' αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων, σμικτῶν κτηνοτρόφων ὡς πρὸς τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος ἐκ τῶν συμμετοχικῶν ζώων. Πρὸς τοῦτοις δὲ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων αὐτοῦ. Ὅσα δὲ δὲν δικαιῶνται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, περὶ τούτων πρέπει νὰ γίνεταί δήλωσις ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκεῖνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παρχειμάζουσιν. Διὰ δὲ τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα νὰ γίνεταί ἡ δήλωσις εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας του.

β) Αἱ δηλώσεις συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) Ἐκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν τύπον, τὸ ὁποῖον θέλει δώσῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὕρισκονται, ὡς σημειοῦται εἰς τὴν δήλωσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 34 Μαρτίου, καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Οἰ-

μάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἀποστέλλεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τοὺς λιμένας τοὺς ἐπισκεπτομένους ἀπὸ τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν, ἢ ἐξ ἐκεῖνων τῶν λιμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα προτδιορίζεται ἀδιακρίτως εἰς 4 0]0 ἀνά πᾶν φύλλον, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει πληροῖν ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ροστάν.

Ἄρθρ. 42.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, παραδίδουσα τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως ἢ τῶν ἐρημερίδων ὑποχρεῖται νὰ πληροῖν εἰς τὸν πράκτορα τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας εἰς τὴν Σύρον, τὸ ἀνήκον δικαίωμα τῶν ῥηθέντων φακέλλων, κατὰ τὰ ἀρθρα 40 καὶ 44.

Ἄρθρ. 43.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοκινήτων 'Ροστάν καὶ συντροφία, κατὰ τὰς προτομίσσεις των εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἰδίας ἐταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολάς ἐκτὸς τῶν φακέλλων, αἵτινες τοὺς παραδίδονται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Σύρου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διπλωματικῶν καὶ τῶν προξενικῶν φακέλλων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν πρακτόρων τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ ἐταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία, ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ εὐάριστος εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, θέλει δέχεσθαι ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων της, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, μόνους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰρημένης Γεν. Διευθύνσεως, οἵτινες ἤθελον ἀποστέλλονται εἰς τὰ μέρη, ὅπου καταπλέουν τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τούτων, ἀποστελλομένων δωρεάν, δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατ' ἔτος τοὺς τρεῖς.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει δι' ἐννέα ἔτη· μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη, καὶ οὕτω καθεξῆς· μέχρι τῆς ἐναντίας κοινοποιήσεως παρ' ἐνὸς τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, ἣτις πρέπει νὰ γίνῃ ἕξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως πάσης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀρ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀρ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν Μασσαλίας ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας· αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο ᾖ δυνατὸν, καὶ θέλει ἐμβεῖ εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἀνταλλαγήν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παροῦσαν συνθήκην, ὁ Κύριος Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας, τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τῶν ταχυδρομείων, τὴν 30 Ἰουνίου (41 Ἰουλίου) 1846.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ
Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν
Ταχυδρομείων.

(Τ. Σ.) ΙΟΥΛΙΟΣ ΡΟΣΤΑΝ
Ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις
τῆς ἐν Μασσαλίας ἐταιρίας
'Ροστάν καὶ συντροφίας.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειστάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειστάτου Βασιλέως του Άνοβέρου συν-
ομολογηθείσα εν Αθήναις την 29 Ιανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) 1816, και της οποίας αί επικυρώσεις άντηλ-
λάχθησαν επίσης εν Αθήναις την 6 (18) Απριλίου του αυτού έτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν προς ούς τινας άνήκει, ότι συνομολο-
γηθείσης την 29 Ιανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) του έ-
νεστώτος έτους μεταξύ Ημών και του Μεγαλειστάτου
Βασιλέως Άνοβέρου Συνθήκης Έμπορίας και Ναυτιλίας,
ής τὸ περιεχόμενον έπεται:

α 'Ο Μεγαλειότατος Βασιλεύς της Ελλάδος, και ὁ Μεγα-
λειότατος Βασιλεύς του Άνοβέρου κινούμενοι ἐξ ἴπου ἀπὸ τὴν
πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι και παγιώσωσι τὰς μεταξύ τῶν Ἐ-
πικρατειῶν των ἐμπορικὰς σχέσεις, και πεπεισμένοι, ὅτι ὁ σκο-
πὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως,
εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς ἀμοιβαίας περὶ τὸ ἐμπόριον και τὴν
ναυτιλίαν ἐλευθερίας, ἔδωκαν ἐχούσης τὴν ἀρχὴν τελείας ἀμοι-
βαιότητος, διώρισαν πληρεξουσίου των ὅπως συνομολογήσωσιν
ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεύς της Ἑλ-
λάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δεληγιάννην Διευθυντὴν τοῦ ἐπὶ
τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰγ-
πουργείου, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος,
Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Ολλανδικοῦ Λέοντος,
και τοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ της Πορτουγαλλίας, κεκοσμη-
μένον μὲ τὰ Διάσημα τῶν ἐκ τοῦ τακτικοῦ ἀριθμοῦ Ἰπποτῶν
τοῦ διακεκριμένου Τάγματος Καρόλου τοῦ Γ'. της Ἰσπανίας,
Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος της Πολιτικῆς Ἀξίας της Σαξωνίας,
τοῦ Τάγματος τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος της Σουηκίας και τοῦ θρητ-
κευτικοῦ και στρατιωτικοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου και
Λαζάρου της Σαρδηνίας, Ἀξιωματικὸν τοῦ Τάγματος τοῦ Λεο-
πόλδου τοῦ Βελγίου, Ἰππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμ-
ματος της Αὐστρίας γ'. κλάσεως και τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Ἀετοῦ της Πρωσίας γ'. ὡσαύτως κλάσεως κτλ. κτλ. ὁ δὲ
Μεγαλειότατος Βασιλεύς του Άνοβέρου, τὸν Κύριον Φρειδερίκον
Στρώγκ Γενικὸν αὐτοῦ Πρόξενον ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἰππότην τοῦ
Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος και τοῦ Τάγματος της Ἀξίας
τοῦ Οἴκου τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὁδλενβούργου κτλ. κτλ.
οἵτινες μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν τῶν Πληρεξουσίων αὐ-
τῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα:

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν
θέλουν ἀπολαύει δι' αὐτοῦ; καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν Ἐπικρα-
τειῶν των τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν και τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν τοῦ
ἐνεργεῖν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσι και οἱ ἰθαγενεῖς και θέλουν
θεωρεῖσθαι διὰ τε τὰς ἰδιοκτησίας των και τὸ ἐμπόριόν των ὡς
οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπέκωσιν εἰς τοὺς
ἐν ἰσχύϊ Νόμους και τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπι-
κρατειῶν.

Ἄρθρ. 2.

Δύνανται νὰ ἐνοικιάσωσιν, ἀποκτήσωσι και καθέξωσιν οἰκίας
και ἄλλα ἀκίνητα κτήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των ἢ

OTHON,

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRECE.

Savoir faisons à qui il appartiendra
qu' ayant été conclu le 29 Janvier (10 Fé-
vrier) de la présente année entre Nous et
Sa Majesté le Roi de Hanovre un Traité
de Commerce et de Navigation dont la
teneur suit:

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de
Hanovre, également animés du désir d' étendre et d' affermir
les relations commerciales entre Leurs Etats respectifs, et
persuadés que rien ne saurait mieux contribuer à l' accom-
plissement de ce but commun que l' adoption d' une liberté mu-
tuelle de commerce et de navigation basé sur le principe d'
une parfaite réciprocité, ont nommé pour Prénipotentiaires,
afin de conclure un Traité à cet effet: Sa Majesté le Roi de
Grèce le Sieur Pierre Delyanni Directeur du Mini-
stère de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures, Che-
valier de Son Orbre du Sauveur, Grand Commandeur de l'
Ordre du Lion Néerlandais et de l' Ordre de Christ de Por-
tugal, décoré des Insignes des Chevaliers du nombre de l'
Orde distingué de Charles III d' Espagne, Commandeur de l'
Ordre du Mérite civil de Saxe, de l' Ordre de l' Etoile Polaire
de Suède et de l' Ordre religieux et militaire des S. Maurice
et Lazare de Sardaigne, Officier de l' Ordre de Léopold de
Belgique, Chevalier de l' Ordre de la Couronne de Fer d'
Autriche de 3e Classe et de l' Ordre de l' Aigle Rouge de
Prusse de 3e Classe, etc. etc., et Sa Majesté le Roi de Ha-
novre le Sieur Frédéric Strong, Son Consul Général en Grèce,
Chevalier de l' Ordre Royal du Sauveur de Grèce,
et de l' Ordre du Mérite de la Maison Grand' Ducale d'
Oldenburg, etc. etc., lesquels, après avoir échangé leurs
Pleins-Pouvoirs respectifs trouvés en bonne et dûe forme,
sont convenus des articles suivans:

Article I.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes
jouiront pour leurs personnes, dans toute l' étendue des domi-
nations de l' autre, de la même sécurité et de la même liberté
d' agir que les nationaux, et ils seront traités, pour leurs pro-
priétés et leur négoce, absolument sur le même pied que les
indigènes à charge de se soumettre aux Lois et Ordonnances
en vigueur dans les Pays respectifs.

Art. II.

Ils pourront louer, acquérir et posséder des maisons et
autres immeubles propres à leur commerce ou métier par tout

μάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους, τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετῆς, οἵτινες ὅπως δὴποτε ἤθελον ζημιώσῃ τὸ δημόσιον πρὸς ἕδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἑξέτων.

Ἄρθρ. 47.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ἰουλίου.

Νόμος ΑΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀποθήκαις καρπῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑφεξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιή-

τους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὁμῶς ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μετὰ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καρποί, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ ν' ἀποδίδουν ἕκτον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 500 ὀκάδας εἰς ἓνα ἕκαστον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ περὶ τούτου ληρησόμεναι ὁμολογίαι θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν ἢ, ἀγραμμάτων ὄντων, παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ τοιοῦτοτρόπως συντεταγμέναι ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως οἱ χρεῶσται καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συνάμα καταδιώκονται ἀπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίας σύμφωνα μετὰ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος Μ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

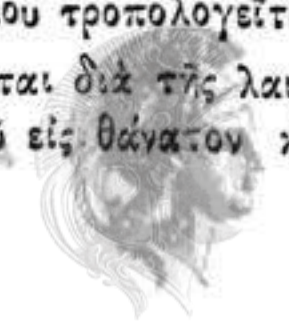
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς.

« Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαιμητόμου, ἢ διὰ τοῦ φεκιζμοῦ ἢ περιουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος

ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν προστητημένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς σύστασιν πρωτοῦ γεωργικοῦ σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεισθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος, τοῦτου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α) Εἰς διευθυντῆς, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 350.

Εἰς τὸν διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.

β) Δύο ἕτεροι καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁ μὲν 200, ὁ δὲ 450 δραχμῶν.

γ) Εἰς καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

δ) Εἰς καθηγητῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

ε) Εἰς καθηγητῆς τοῦ ἀγροτικοῦ ἐμπορικοῦ λογιστικοῦ μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

ς) Εἰς καθηγητῆς τοῦ ἀγροτικοῦ δικαίου μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 80.

ζ) Εἰς καθηγητῆς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγυτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν, θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Καλαμάις, τὴν 28 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Ἰουνίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ σχηματισμοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθ. 33 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰαννουαρίου 1838 ἡμετέρου Διατάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ Στρατολογικὰ συμ-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

βούλια σύγκεινται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Μοίραρχον ἢ ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀπὸ ἑνα τῶν κανονικῶν ἱατρῶν,

θεωροῦντες ὅτι, καταργηθέντος τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ συγκροτήσεως τῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εὐκολίαν τῆς ἐξετάσεως τῶν νεοσυλλέκτων καὶ τὴν ταχείαν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἀρθρον 33 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἐκάστην πρωτεύουσαν Νομοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων, συγκειμένων ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, τοῦ Μοιράρχου ἢ ὑπομοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ νομοῦκατροῦ, θέλουσιν σχηματισθῇ στρατολογικὰ συμβούλια εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, ὅπου ἐδρεύει ἐπαρχος, συγκείμενα ἐκ τοῦ ἐπαρχου, τοῦ διοικοῦντος τὴν δημοσίαν ἐνοπλον δύναμιν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, καὶ ἑνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ, ἐκλεχθέντος εἰς τοῦτο παρ' ἡμῶν.

Τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ στρατολογικὸν συμβούλιον θέλει ἐξετάζει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ μνημονευθέντος Διατάγματος τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν ἀμεσον διοίκησιν τοῦ Νομάρχου· τὸ δὲ στρατολογικὸν συμβούλιον τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας θέλει ἐξετάζει τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν ἐμπιστευθεισῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχου.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 26 Ἰουνίου

Ν ὁ μ ο ς ΑΗ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἐξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται·

Α'. Ἐγγεῖοι φόροι,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

310ΗΝΩΝ

σεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποῦν-
δήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσχωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ
ἐγγυρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικά καὶ Ἀνοθερικά ὅσα
πλέουν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας τῶν καὶ εἶναι ἐφο-
διασμένα μὲ τὰ ναυτιλιακά τῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικά τὰ
ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς ιδίας, ἐκάστης Ἐπικρατείας, νομοθεσίας
πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐθνικότητός των. Τὰ δὲ ὑψηλὰ συνομολογούν-
τα Μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακηρύξεις περιεχο-
σας τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφων τούτων. Ἄν μετὰ τὴν ἀν-
ταλλαγὴν ταύτην, γενησομένην μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ
τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἐν τῶν ὑψηλῶν συ-
νομολογούντων Μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολάς, ἢ τρο-
πολογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του,
θέλει γίνεαι ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον Μῆρος.

Ἄρθρ. 9.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν, δηλαδή τὴν μεταφορὰν
προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἀποδιδάζομένων ἀπὸ τοῦ ἑνός, καὶ
στελλομένων εἰς ἕτερον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὑψη-
λὰ συνομολογούντα Μέρη συνέθεντο νὰ παραχωρήσωσιν ἀμοι-
βαίως τὸ δικαίωμα τοῦτο καθ' ἅπασαν τὴν ἐκτασιν τῶν Ἐπι-
κρατειῶν ἐκατέρω εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐτέρας, ὅπως ἐξασκῶσι
τοῦτο ἐπὶ τῶν ιδίων των πλοίων, ὑποβάλλόμενοι εἰς τοὺς
ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ εἵδους τούτου τῆς θαλασσοπλοίας νόμους καὶ
τάς διατάξεις τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 10.

Δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν
ἐκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊ-
όντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας, οὐδεμίαν ἀπαγορευ-
σὶς ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσχωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δι-
καίωμα ἄλλο ἢ ἀνώτερον ὁποιοῦδήποτε εἵδους ἢ ὀνομασίας,
εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώ-
ματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰς εἰς πάσης ἄλλης
Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 11.

Πᾶσα εὐκολία ἀποθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit),
πᾶσα χάρις ἀφορῶσα τὰ πληρωτέα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύ-
τας δικαιώματα καὶ τὴν εἰσπραξίν των, πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστρο-
φὴ δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) καὶ πᾶσα
ἄλλη ὠφέλεια, ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἐκατέ-
ρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσχω-
γὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης
χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα
τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως,
καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ. 12.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν ὑψηλῶν
συνομολογούντων Μερῶν χορηγῇ εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκα-
τέργαστα προϊόντα ἐτέρας Ἐπικρατείας περιορισμένην ἢ ἀπε-
ριόριστον ἄδειαν εἰσχωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ
διαμετακομίσεως, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἄλ-
λην χάριν ἀφορῶσιν ταῦτα ἢ ἀμοιβάς, ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ιδίων
ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολο-
γούντων Μερῶν δὲν δύνανται νὰ ζητήσιν διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύ-
σεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ιδίαν περιορισμένην ἢ ἀπεριόριστον
ἄδειαν εἰσχωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ιδίαν εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ

Art. VIII.

Seront considérés comme navires Grecs et Hanovirens ceux
qui navigueront sous pavillon de leur pays et qui seront
munis de leurs papiers de bord et certificats requis par la
legislation respective des deux Etats pour constater leur
nationalité. Les Hautes Parties contractantes se réservent d'
échanger des déclarations qui contiendront l'énumération de
ces papiers et documens. Si après l'échange, qui aura lieu
au plus tard trois mois après la signature du présent traité,
l'une des Hautes Parties contractantes se trouvait dans le cas
d'échanger ou de modifier ses ordonnances à cet égard, il en
sera fait à l'autre une communication officielle.

Art. IX.

En ce qui regarde la navigation de côte ou de cabotage, c'
est à-dire le transport de produits ou de marchandises chargées
dans une place d'un pays avec destination pour une autre
place du même territoire, les Hautes Parties contractantes
sont convenues d'accorder ce droit réciproquement dans toute
l'étendue de leurs dominations respectives aux sujets de l'
autre pour l'exercer sur leurs propres embarcations en se
soumettant aux lois et dispositions concernant cette espèce de
navigation en vigueur dans les pays respectifs.

Art. X.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de la domina-
tion de l'une des deux Hautes Parties contractantes sur les
produits du sol ou de l'industrie des Etats de l'autre aucune
prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni
aucune droit autre ou plus haut de quelque espèce ou dé-
nomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions ces
restrictions et ces droits seraient également établis sur les
objets de même nature provenant de toute autre contrée.

Art. XI.

Toute faculté d'entrepôt, de transit, toute faveur à l'
égard des droits à payer dans ces cas et à leur perception,
toutes primes et remboursements de droits et tout autre avan-
tage qui seraient accordés dans les territoires de l'une des
Hautes Parties contractantes à l'importation ou à l'exporta-
tion de quelque objet que ce soit, seront également accordés
aux objets de même nature, produits du sol ou de l'indus-
trie de l'autre Partie contractante et aux importations et
exportations faites dans ses bâtimens

Art. XII.

Il est entendu que dans le cas où l'une des Hautes Par-
ties contractantes accorde aux productions brutes ou manu-
facturées d'un autre pays une permission limitée ou illimitée
d'importation ou d'exportation, une faculté d'entrepôt ou de
transit, une diminution, remboursement ou autre faveur par
rapport aux droits ou des primes, sur l'assurance d'avan-
tages de commerce partiquiliers, l'autre des Hautes Parties
contractantes ne peut demander pour ses produits de même
nature la même permission limitée ou illimitée d'importation
ou d'exportation, la même faculté d'entrepôt ou de transit,

